

DECRET 293/2003, de 18 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament general de carreteres.

En l'exercici de les competències exclusives que confereix a la Generalitat de Catalunya l'article 9.14 de l'Estatut d'autonomia sobre les carreteres l'itinerari de les quals transcorri íntegrament pel territori de Catalunya, es va promulgar la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, amb la qual va quedar perfilada la regulació d'aquestes vies i es van establir els instruments necessaris per garantir la seva adequada ordenació, funcionalitat i protecció. Aquesta Llei ha estat posteriorment modificada per l'article 57 de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives, que bàsicament introdueix un nou règim en allò referent a la planificació i als projectes de carreteres.

Amb la finalitat de desenvolupar l'esmentada Llei, aquest Decret té per objecte aprovar el Reglament general de carreteres, el qual s'estructura amb una sistemàtica i ordenació de matèries similar a la de la pròpia Llei.

Al marge del compliment del mandat legal contingut en la norma que es desenvolupa, els principals objectius que persegueix el Reglament són, en primer terme, donar compliment a les remissions de la Llei a normes reglamentàries així com aprofundir en els conceptes que apareixen només apuntats en la Llei. En segon terme, incorporar els perfeccionaments conceptuals que l'experiència en l'aplicació de la Llei han fet aconsellables i, en definitiva posar a l'abast dels diferents operadors en matèria de carreteres un instrument normatiu útil en aquest àmbit sectorial.

D'entre les remissions legals que el Reglament complimenta tenen especial rellevància les referides a la determinació de les condicions per a l'establiment d'àrees i estacions de servei, a la línia d'edificació i al procediment sancionador a l'àmbit de carreteres.

S'ha de destacar igualment, entre les matèries que el Reglament desenvolupa, les que fan referència al contingut del Pla de carreteres, la documentació integrant dels projectes, la regulació dels accessos i el règim d'ús i protecció pel seu paper clarificador de la regulació continguda en la Llei.

Per tot això, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del conseller de Política Territorial i Obres Públiques i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

S'aprova el Reglament general de carreteres, que consta com annex a aquest Decret.

Barcelona, 18 de novembre de 2003

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Felip Puig i Godes

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Annex

Reglament general de carreteres

TÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1

Objecte

És objecte d'aquest Reglament el desenvolupament de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, pel que fa a l'ordenació, funcionalitat i protecció de les carreteres de Catalunya, no reservades a la titularitat de l'Estat.

Article 2

Definició

Es consideren carreteres les vies de domini i ús públic, projectades i construïdes fonamentalment per a la circulació de vehicles automòbils.

Article 3

Àmbit d'aplicació

3.1 Aquest Reglament és d'aplicació a les carreteres de Catalunya no reservades a la titularitat de l'Estat.

3.2 Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament:

a) Les vies que integren la xarxa viària municipal.

Integren la xarxa viària municipal les vies i accessos als nuclis de població que no tinguin la consideració de tram urbà o de travessera.

b) Els camins rurals, les pistes i els camins forestals

Es consideren camins rurals, pistes i camins forestals, als efectes d'aquest Reglament, el conjunt de camins rurals, camins i pistes forestals, camins de bast i ramaders, senders i corriols inclosos en l'àmbit d'aplicació de la legislació reguladora de l'accés motoritzat al medi natural.

c) Els camins de servei o d'accés, de titularitat pública o privada, construïts com a elements auxiliars o complementaris de les activitats específiques de llurs titulars.

L'obertura d'aquests camins a l'ús públic es pot acordar per raons d'interès general, de conformitat amb la normativa específica aplicable, en quin supòsit, s'han d'aplicar les normes d'ús i seguretat pròpies de les carreteres i, si s'escau, als efectes d'indemnització, la Llei d'expropiació forçosa.

d) Les noves vies que siguin executades directa o indirectament pels ajuntaments d'acord amb el planejament vigent.

e) Els camins que es construeixin alhora que es construeixen noves carreteres o es milloren les existents, per tal de millorar o mantenir l'accessibilitat al territori i que no reuneixin els requisits funcionals suficients com per ser considerats carreteres o bé no reuneixen les característiques tècniques pròpies de les carreteres.

Article 4

Condicions funcionals mínimes

4.1 Tenen la condició funcional de carretera, i com a tal poden ser integrables a les xarxes definides en aquest Reglament, les vies que reuneixen com a mínim algun dels requisits següents:

- a) Que serveixin d'unió de nuclis de població de més de 150 habitants, segons el cens oficial, sempre que la via no estigui dins d'una zona urbana o d'un sector urbanitzable delimitat.
- b) Que serveixin d'unió de nuclis, encara que siguin inferiors a 150 habitants, quan hi hagi en tot el seu recorregut una població total superior al cens esmentat.
- c) Que comuniquin el nucli de més població del municipi amb la xarxa de carreteres.
- d) Que constitueixin l'accés a estacions de ferrocarril amb servei de mercaderies separades més d'1 km del nucli de població o l'accés a centres d'activitat separats més de 3 km de la carretera o del nucli de població, i amb una IMD de vehicles pesants superior a 100.
- e) Que constitueixin l'accés principal a aquells centres d'interès cultural, esportiu i de lleure amb més de 50.000 visitants anuals, i que estiguin separats més d'un quilòmetre de la carretera o del nucli de població.
- f) Que tinguin la condició de variant que escurci sensiblement itineraris entre dos nuclis i que, segons el corresponent estudi cost-benefici, resulti amortitzable en un període de trenta anys amb una taxa interna de retorn del 10%
- g) Que permetin el tancament d'itineraris sempre que, mitjançant un estudi cost-benefici, resultin amortitzables en un període de 30 anys amb una taxa interna de retorn del 10%.
- h) Que constitueixin un tram de variant que donant continuïtat a la xarxa de carreteres, elimini el pas per les travesseres.

4.2 És requisit previ per a la integració d'aquestes vies a la xarxa viària la prèvia redacció del corresponent pla zonal, el qual definirà el seu traçat, així com les seves característiques tècniques. En qualsevol cas, no s'integraran fins que els itineraris reuneixin les característiques tècniques fixades pel pla zonal.

Article 5

Classificació funcional

5.1 Segons llur funció, les carreteres es classifiquen dins les xarxes bàsica, comarcal i local.

5.2 La xarxa bàsica és la que serveix de suport al trànsit de pas i al trànsit intern de llarga distància i inclou també les vies intercomarcals i intracomarcals d'una especial importància viària.

En forma part, també, la xarxa arterial integrada per les vies segregades d'accés als nuclis de població que, passant totalment o parcialment per zones urbanes, tenen com a funció compatibilitzar el trànsit local i el trànsit de pas.

5.3 La xarxa comarcal és la que serveix de suport al trànsit generat entre les capitals comarcals i els principals municipis i nuclis de població i activitat de la mateixa comarca o de comarques limítrofes, al trànsit generat entre cadascun d'aquests centres i a la connexió d'aquests nuclis amb itineraris de la xarxa bàsica.

5.4 La xarxa local és la que serveix de suport al trànsit intermunicipal, integrada pel conjunt de vies que faciliten l'accés als municipis i nuclis de població i activitat no situats sobre les xarxes bàsica i comarcal i, comprèn totes les carreteres que no figuren en la xarxa bàsica ni en la comarcal.

5.5 En funció de llurs característiques tècniques i funcionals, el Pla de carreteres de Catalunya pot establir per a cadascuna d'aquestes xarxes, les categories de primària i secundària.

Article 6

Classificació tècnica

Les carreteres es classifiquen, en atenció a llurs característiques tècniques, en vies segregades i carreteres convencionals.

La classificació tècnica de les carreteres s'estableix en el Pla de carreteres de Catalunya.

Article 7

Vies segregades: autopistes i vies preferents

7.1 Les vies segregades poden ser autopistes o vies preferents.

7.2 Són autopistes les carreteres destinades a l'exclusiva circulació d'automòbils i senyalitzades com a tals que reuneixin les característiques següents:

- a) No hi tenen accés directe les propietats confrontants i, les seves incorporacions i sortides estan dotades sempre de vies d'acceleració i desacceleració, respectivament.
- b) No creuen ni són creuades a nivell per cap via de comunicació, ni servitud de pas.
- c) Tenen calçades diferents per a cada sentit de circulació, separades entre si per una franja de terreny no destinada a la circulació o, en supòsits excepcionals, per altres mitjans.

7.3 Són vies preferents les carreteres que reuneixin les condicions següents:

- a) No hi tenen accés directe les propietats confrontants i les seves incorporacions i sortides estan dotades sempre de vies d'acceleració i desacceleració, respectivament.
- b) No creuen, ni són creuades a nivell per cap via de comunicació, ni servitud de pas.
- c) Poden tenir una única calçada per als dos sentits de circulació, o bé dues calçades: una per a cada sentit de circulació.

Article 8

Carreteres convencionals

8.1 Són carreteres convencionals les que no reuneixen les característiques fixades per a les vies segregades.

8.2 D'acord amb les seves característiques de disseny, les carreteres convencionals es classifiquen en les següents categories de vies:

- a) Carreteres amb limitació d'accessos.
- b) Altres carreteres convencionals.

Article 9

Catàleg de carreteres de la Generalitat

9.1 El Catàleg de carreteres de la Generalitat conté la relació detallada i la classificació, funcional i tècnica, per categories, de totes les carreteres de les quals és titular, amb expressió de totes les circumstàncies necessàries per a identificar-les.

9.2 Correspon al Govern, a proposta del departament competent en la matèria, aprovar el Catàleg de carreteres de la Generalitat. Un cop aprovat, el titular del departament competent en la matèria l'ha de presentar a la comissió corresponent del Parlament.

Article 10

Actualitzacions del Catàleg

10.1 El departament competent en la matèria ha de mantenir permanentment actualitzat el Catàleg de carreteres de la Generalitat.

10.2 Les actualitzacions del Catàleg de carreteres s'han de sotmetre, amb caràcter previ a la seva aprovació, a informe de les administracions locals afectades.

Article 11

Efectes de l'aprovació del Catàleg

L'aprovació del Catàleg i de les seves actualitzacions comporta la incorporació dels diferents trams viaris a les xarxes bàsica, comarcal i local.

Article 12

Modificació de la classificació de carreteres

Les carreteres o trams de carreteres que, com a conseqüència de l'execució d'obres, passin a reunir les característiques tècniques d'una classe distinta de carretera, adquireixen la consideració legal d'aquesta i han de ser objecte d'actualització en el Catàleg d'acord amb el procediment previst en l'article 10 d'aquest Reglament.

Article 13

Normes i criteris tècnics

13.1 El Govern de la Generalitat, a proposta del departament competent en la matèria, ha d'establir normes i criteris tècnics per al disseny, el servei i la seguretat viària de les carreteres i per a la informació a la persona usuària d'acord amb la normativa específica que sigui aplicable.

13.2 Les normes i criteris tècnics que, en aplicació del que disposa el paràgraf anterior, aprovi el Govern de la Generalitat s'han de publicar al DOGC.

Article 14

Criteris gràfics, de disseny i lingüístics

Els senyals informatius de les carreteres i de llurs elements funcionals s'han d'ajustar als criteris gràfics de disseny i lingüístics publicats pels òrgans competents de la Generalitat, sens perjudici del que estableixi la normativa general que sigui aplicable.

Article 15

Seguretat viària

15.1 Qualsevol projecte que afecti a la xarxa viària ha d'observar els requisits necessaris en matèria de seguretat que es contenen en la reglamentació tècnica i específica vigent, en la normativa del Pla de carreteres de Catalunya i en les normes i criteris tècnics aprovats pel Govern de la Generalitat.

15.2 En les operacions de manteniment de la xarxa viària s'ha de donar sempre prioritat a totes aquelles obres i actuacions que incideixin en la millora de la seguretat viària.

Article 16

Pla de millora dels trams amb un major índex d'accidentalitat

16.1 La direcció general competent en la matèria ha d'elaborar anualment un estudi que ha d'incloure la localització de tots i cadascun dels trams de carreteres en què s'hagin produïts accidents, agrupats per itineraris i ordenats per punts quilomètrics. En el cas de trams urbans i travesseres, l'elaboració de l'estudi s'ha de fer en coordinació amb els ajuntaments respectius.

16.2 L'estudi té com a principals objectius l'eliminació de concentració d'accidents en determinats trams de carreteres i la reducció de zones de conflicte potencial.

16.3 D'acord amb aquest estudi, el Govern de la Generalitat ha d'elaborar i aprovar anualment el pla de millora dels trams amb un major índex d'accidentalitat, i l'ha de comunicar al Parlament.

Article 17

Coordinació entre administracions públiques

17.1 Les actuacions de les diverses administracions en la xarxa de carreteres de Catalunya s'han de fer d'acord amb els principis de coordinació, col·laboració, respecte mutu en l'àmbit competencial i informació pel que fa a les incidències mútues en el sistema de comunicacions.

17.2 Per tal de vetllar per la coherència del model d'ordenació territorial, sense perjudici del que estableix l'apartat 1, l'òrgan competent de l'Administració de l'Estat ha de trametre un exemplar de cadascun dels projectes de carreteres que promoguin en el territori de Catalunya, abans de fer-ne l'aprovació definitiva, a la Generalitat, a fi que aquesta en el termini d'un mes de la remissió del projecte, emeti l'informe corresponent.

TÍTOL SEGON

Planificació i projectes

Capítol I

Planificació

Article 18

Pla de carreteres de Catalunya

18.1 El Pla de carreteres de Catalunya és l'instrument bàsic d'ordenació del sistema de carreteres en el marc de les directius de l'ordenació territorial.

18.2 El Govern de la Generalitat, excepcionalment i únicament per motius d'urgència reconeguda o interès públic degudament fonamentats, pot acordar l'execució d'actuacions o obres de millora general de la xarxa viària no previstes en el Pla de carreteres.

Aquestes actuacions o obres de millora general de la xarxa viària no poden alterar els objectius i criteris del Pla de carreteres de Catalunya.

Article 19

Naturalesa

El Pla de carreteres de Catalunya té caràcter de pla territorial sectorial, de conformitat amb la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, i de pla específic, d'acord amb el que estableix la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat.

Article 20

Contingut

20.1 El Pla de carreteres de Catalunya ha de definir la xarxa bàsica i la xarxa comarcal i assenyalar les condicions per definir la xarxa local i també establir el règim general de les vies pertanyents a totes les xarxes.

20.2 El Pla de carreteres de Catalunya conté:

- a) La determinació dels seus objectius.
- b) L'anàlisi de la interrelació del Pla de carreteres de Catalunya amb el planejament territorial, el planejament urbanístic i amb la planificació o projectes d'altres administracions públiques.
- c) L'adaptació de la xarxa de carreteres al model territorial de Catalunya.
- d) L'anàlisi de l'accessibilitat territorial.
- e) La determinació dels criteris de tipus genèric que s'han d'aplicar per a la programació i projecció de les carreteres.

- f) La definició dels criteris genèrics a aplicar en relació amb el medi ambient.
- g) Els criteris per a la millora de la seguretat viària.
- h) Els criteris de tipus economicofinancer per garantir el compliment del Pla.

20.3 El Pla de carreteres de Catalunya, a més, en tant que pla territorial sectorial ha de contenir les determinacions que preveu la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, com també la concreció de les estratègies i objectius de preservació del medi definits a la Llei 1/1995 de 16 de març, d'aprovació del Pla territorial general de Catalunya.

20.4 El Pla de carreteres de Catalunya està integrat pels següents documents:

- a) Memòria, amb la informació bàsica, estudis i annexos.
- b) Plànols i la resta de la documentació gràfica adient.
- c) Normativa del Pla.
- d) Estudi economicofinancer.
- e) Pla d'etapes.

Article 21

Revisió i modificació

21.1 El Pla de carreteres de Catalunya s'ha de revisar com a mínim cada cinc anys.

21.2 Quan es presentin les circumstàncies previstes a la documentació que l'integra s'ha de modificar.

Article 22

Procediment

22.1 La revisió o modificació del Pla s'ha de subjectar al següent procediment:

1. El departament competent en la matèria ha d'elaborar el projecte de revisió o modificació del Pla de carreteres de Catalunya.

2. El projecte de revisió o modificació s'ha de sotmetre a consulta institucional, durant dos mesos, tant de las administracions públiques afectades com dels organismes que expressament es determinin. Si l'informe no s'emet en el termini assenyalat es poden prosseguir les actuacions, llevat que es tracti d'informes preceptius que siguin determinants per a la resolució de l'expedient, en quin cas es pot interrompre el termini dels següents tràmits.

22.2 El projecte de revisió o modificació del Pla s'ha de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental si ho exigeix la normativa aplicable.

Article 23

Coordinació amb el planejament urbanístic

23.1 Els instruments de planejament urbanístic s'han de trametre, una vegada aprovats inicialment, a la direcció general competent en la matèria, per tal que pugui informar sobre les qüestions de la seva competència.

El règim jurídic aplicable a aquests informes és el regulat en la legislació urbanística per a les administracions sectorials que han d'informar sobre els instruments de planejament.

Els informes s'han d'evacuar en el termini d'un mes i s'han d'incloure en l'expedient administratiu que es tramiti per l'aprovació de l'instrument urbanístic. Transcorregut el termini assenyalat, sense que s'hagi emès l'informe indicat, es podran prosseguir les actuacions.

23.2 Pel que fa a la incidència dels estudis i els projectes de carreteres aprovats definitivament sobre el planejament urbanístic vigent, s'ha d'estar a les determinacions de l'article 33 d'aquest Reglament.

Capítol II

Estudis i projectes

Article 24

Tipus de projectes o estudis

24.1 Per a construir noves carreteres o modificar les existents, s'han de redactar els estudis i els projectes corresponents, d'acord amb la tipologia següent:

a) Estudi informatiu previ.

L'estudi informatiu previ consisteix en l'anàlisi de les dades necessàries per definir i valorar en línies generals, les diferents alternatives a un problema viari determinat i proposar-hi solucions.

b) Projecte de traçat

El projecte de traçat consisteix en la determinació dels aspectes geomètrics de l'actuació a executar i en la definició completa dels béns i drets afectats.

c) Projecte de construcció.

El projecte de construcció consisteix en el desenvolupament complet de la solució seleccionada, amb el detall suficient per fer factible la construcció i la posterior explotació.

El projecte de construcció ha de contenir les dades i precisió necessàries per tal de permetre l'execució de les obres, sense la intervenció del seu autor o autora.

24.2 A més d'aquests estudis i projectes, quan siguin necessaris per a l'execució de l'obra, la seva explotació, per futures actuacions o quan siguin exigibles per les característiques de les obres, es poden redactar els estudis següents:

a) Estudis econòmics i administratius sobre el règim d'utilització i tarifes que s'han d'aplicar en el supòsit que l'actuació viària hagi de ser explotada en règim de concessió.

b) Projecte d'obra executada. Aquest projecte és el document que permet el coneixement detallat de les característiques de l'obra executada. Com a mínim ha de contenir la definició geomètrica, les característiques estructurals, l'annex d'expropiació i les dades del control de qualitat efectuat, que facilitin la posterior explotació i manteniment de la carretera i els seus elements.

c) Projectes o estudis específics parcials, com ara, estudis d'impacte ambiental, estudis de trànsit, estudis de cost-benefici, estudis geològics, estudis topogràfics, estudis arqueològics, estudis de conservació, o qualsevol altre tipus que es consideri necessari per a determinar possibles futures actuacions.

Article 25

Estudis informatius previs

25.1 L'elaboració de l'estudi informatiu previ és preceptiva, llevat que es tracti d'executar actuacions que tinguin per objecte el condicionament, l'eixamplament de plataforma o millores puntuals de traçat de la carretera existent en una longitud inferior a 10 km, o la millora o la modificació d'un nus, intersecció o enllaç existent, o qualsevol altra actuació relacionada amb la millora i conservació del ferm, la senyalització de la via o l'execució d'elements tècnics complementaris. En aquests supòsits, en funció de l'abast de l'actuació, el projecte es pot sotmetre a audiència dels afectats.

25.2 Els estudis informatius han de constar dels següents documents:

a) Memòria.

La memòria ha d'incloure l'objecte de l'estudi i l'exposició de la concepció global del seu traçat, així com també la definició en línies generals tant geogràfiques com funcionals, de totes les opcions de traçat estudiades, l'anàlisi de les avantatges i inconvenients, costos de cadascuna de les opcions i la seva repercussió en els diversos aspectes del transport i en l'ordenació territorial i urbanística, tenint en compte en els costos el dels terrenys, serveis i drets afectats en cada cas, així com els costos mediambientals, els de les intervencions arqueològiques si són necessàries i els de sinistralitat.

La memòria ha d'expressar els antecedents, la situació existent i les necessitats a satisfer, incloent els factors tècnics, medioambientals, socials, territorials, econòmics i administratius que es plantegen per resoldre el problema i l'avaluació de les solucions estudiades des dels punts de vista tècnic, econòmic, mediambiental i de seguretat viària. L'estudi pot decantar-se, quan així es consideri adient, per una de les alternatives estudiades.

b) Annexos a la memòria.

Entre els annexos a la memòria, han de figurar les dades de trànsit, seguretat viària, geològiques, geotècniques, hidrològiques, territorials i ambientals i les relatives al patrimoni cultural, com també els criteris de valoració de l'obra i dels terrenys, drets i serveis afectats, així com qualsevol altra dada bàsica. També hi ha de figurar l'anàlisi de les alternatives no viables tècnicament i econòmicament.

c) Plànols.

Dins dels plànols s'han d'incloure els generals de traçat a escala no menor de 1:5.000 i els de definició general de les obres de pas, seccions tipus i obres accessòries i complementàries de totes les alternatives estudiades.

d) Pressupost.

El pressupost ha d'incloure els amidaments aproximats, així com la valoració de totes les alternatives estudiades.

25.3 L'estudi informatiu previ ha d'incorporar com a document diferenciat un estudi d'impacte ambiental, amb el contingut que determina la legislació vigent d'avaluació d'impacte ambiental. Així mateix, han de preveure les afeccions que comportarà la realització dels treballs topogràfics i els estudis geotècnics necessaris per a la redacció del projecte constructiu.

L'estudi informatiu previ ha d'incorporar, també, com a document diferenciat un estudi de seguretat viària, amb el contingut que es determini reglamentàriament.

Article 26

Projecte de traçat

Si per la naturalesa o les circumstàncies de l'actuació, no és preceptiva l'elaboració d'un estudi informatiu previ, la direcció general competent en la matèria pot redactar un projecte de traçat, amb la mateixa tramitació i amb les mateixes conseqüències que si es tractés d'un estudi informatiu previ.

Article 27

Contingut dels projectes de traçat

27.1 Els projectes de traçat han de contenir els documents següents:

a) Memòria, en què es descrigui i justifiqui l'actuació a executar, de manera que quedi clarament definit el traçat projectat, amb expressió dels antecedents i situació prèvia existent i de les necessitats a satisfer, incloent els factors tècnics, medioambientals, culturals, socials, trànsit, seguretat viària, territorials, econòmics i administratius.

b) Annexos a la memòria, en què s'incloguin totes les dades que identifiquin el traçat, les característiques escollides, els criteris de valoració de l'obra, dels terrenys i drets afectats i, si s'escau, la reposició de béns i drets afectats.

Entre els annexos a la memòria hi han de figurar els documents necessaris per promoure les autoritzacions administratives prèvies a l'execució de les obres i la relació concreta i individualitzada de tots els béns i drets afectats, amb la descripció material d'aquests en un plànol parcel·lari.

c) Plànols de traçat, en què s'han d'incloure els generals de traçat i els de definició general de les obres de pas, seccions tipus i obres accessòries i complementàries. L'escala de definició ha de ser com a mínim 1:1.000.

d) Pressupost, integrat per un o més parcials, amb expressió dels preus unitaris i dels descompostos, si s'escau, estat de medicions i els detalls precisos per a la seva valoració.

27.2 Els projectes de traçat, quan no hi hagi estudi informatiu previ, han d'incorporar com a document diferenciat un estudi d'impacte ambiental, amb el contingut que determina la legislació vigent d'avaluació d'impacte ambiental.

Article 28

Contingut dels projectes de construcció

28.1 El projecte de construcció ha de constar dels següents documents:

a) Memòria descriptiva de l'objecte de l'obra i de les necessitats a satisfer, justificació de la solució projectada i, en especial, tot el referent a l'explotació de la carretera i els seus elements funcionals, obres singulars, accessos, estètica i entorn mediambiental i territorial.

b) Annexos a la M

memòria en què s'han d'incloure totes les dades de trànsit, hidrològiques, topogràfiques, hidràuliques, geològiques, geotècniques, territorials, ambientals, culturals, de seguretat viària i altres càlculs o estudis utilitzats en la seva elaboració i que justifiquen i identifiquen el traçat, característiques i procés constructiu escollit.

Específicament els annexos han d'incloure:

Els antecedents administratius del projecte i l'ordre d'estudi d'aquest.

L'estudi de jaciments i procedència dels materials.

La declaració d'impacte ambiental.

Les mesures correctores d'impacte ambiental.

Pla de seguretat de prevenció d'incendis forestals que analitzi les condicions de risc d'incendi dels diferents elements durant l'execució de les obres de construcció de la carretera, amb indicació de les mesures preventives i correctores que s'han d'adoptar.

Les mesures per a garantir la fluïdesa i seguretat de la circulació en el tram o trams de carretera afectats durant l'execució de les obres, amb els desviaments de trànsit previstos.

Un programa de desenvolupament dels treballs o pla d'obra de caràcter indicatiu, amb previsió, si s'escau, de temps i cost.

Referències de tot tipus en què es fonamenti el replanteig de l'obra.

La senyalització fixa i variable, l'abalisament i defensa i altres mesures per a la gestió de la circulació en el tram o trams de carretera objecte del projecte, tant durant l'execució de les obres com per a la seva explotació.

Ordenació dels accessos i reordenació dels existents.

La documentació relativa amb la coordinació amb altres administracions i entitats afectades incloent a l'esmentada documentació els informes emesos.

Documentació relativa a la millora i control de la seguretat del transport públic: zones per a la instal·lació de marquesines, bàscules de pesatge de vehicles, etc.

La relació de béns i drets afectats, i serveis afectats, identificant-los amb el corresponent plànol parcel·lari, així com a la definició de la zona de domini públic resultant.

Pressupost total d'inversió que ha d'incloure expropiacions, modificacions de serveis i assistències tècniques realitzades o necessàries i intervencions arqueològiques realitzades o que s'hagin de realitzar.

Estudi dels preus de les unitats de l'obra.

Pressupost per a coneixement de l'Administració.

La proposta de classificació que haurà de tenir la persona adjudicatària del contracte.

La fórmula aplicable de revisió de preus, si escau

Titularitat i catàleg de totes les vies dins de l'àmbit del projecte.

Qualsevol altre document que sigui necessari incorporar per a la correcta execució del projecte o estigui previst en normes de caràcter legal o reglamentari.

En tot cas, la quantitat i tipus d'annexos a redactar s'han de concretar d'acord amb allò que s'estableix a l'article 29 d'aquest Reglament.

c) Plànols que defineixen gràficament tots i cadascun dels elements de la carretera projectada i del seu procés constructiu, delimitació de terrenys als efectes expropiatoris, restitució de servituds i d'altres drets reals i serveis afectats per l'execució.

d) Plec de prescripcions, on es detallen les actuacions a realitzar, i es fixen les característiques dels materials i de les unitats de l'obra. En cas que els materials provenguin d'extraccions mineres, aquestes han d'haver estat prèviament autoritzades. També s'ha de fer constar la forma d'execució, medicions de les unitats d'obra executades, abonament i control de qualitat d'aquestes i les obligacions d'ordre tècnic que corresponen al contractista, entre les quals s'ha d'incloure la gestió del material d'excavació natural resultant de les obres executades d'acord amb el que estableix el Decret 201/1994, de 26 de juliol, regulador dels enderrocs i altres residus de la construcció.

e) Pressupost, amb els amidaments de tota l'obra, els quadres de preus descompostos i sense descompondre i els pressupostos parcials i totals.

f) Estudi de seguretat i salut, si s'escau, o estudi bàsic de seguretat i salut, en els temps previstos en les normes de seguretat i salut en les obres.

28.2 Quan els projectes de traçat incorporin les determinacions i el grau de detall propi dels projectes constructius, el projecte es denominarà i aprovarà com a projecte de traçat i constructiu, sense necessitat d'una configuració i aprovació diferenciades.

28.3 Quan les obres d'execució d'un projecte de carretera, impliquin un increment en la intensitat de pas de vehicles pesants per carreteres adjacents o en trams concrets de la mateixa via o un increment de trànsit en vies alternatives, els projectes de construcció han d'incloure en el pressupost una partida destinada a reparar els danys que es puguin produir en les vies esmentades.

Article 29

Inici del procediment: ordre d'estudi

Abans de l'inici de la redacció de qualsevol projecte o estudi, que promogui la direcció general competent en matèria de carreteres, és preceptiva la corresponent aprovació de l'ordre d'estudi per part del titular d'aquesta unitat directiva. L'ordre d'estudi ha de contenir els elements següents:

- a) Dades generals.
- b) Previsió del Pla de carreteres, en el cas de noves carreteres.
- c) Característiques funcionals i tècniques de l'obra.

d) Contingut mínim de l'estudi o projecte.

e) Instruccions particulars i documentació.

Article 30

Aprovació tècnica

30.1 De forma prèvia a l'aprovació tècnica dels projectes o estudis, l'òrgan de supervisió ha de emetre l'informe corresponent sobre llur contingut i el compliment de les disposicions generals de caràcter legal o reglamentari, com també de la normativa tècnica que resulti d'aplicació per a cada tipus de projecte.

30.2 L'aprovació tècnica correspon al director/a general competent en la matèria. Aquesta aprovació és única i definitiva en el cas d'estudis i projectes que no hagin de ser objecte d'informació pública.

Article 31

Informació pública

31.1 Els estudis informatius previs o els projectes de traçat quan substitueixen els estudis informatius previs, i els estudis d'impacte ambiental, s'han de sotmetre durant un termini de trenta dies hàbils a informació pública, mitjançant un anunci que s'ha de publicar en el DOGC per tal que les persones interessades puguin formular al·legacions sobre l'interès general de la carretera, la concepció global del seu traçat i la seva compatibilitat medioambiental. Aquesta informació pública és independent de la prevista en el procediment d'expropiació forçosa.

31.2 Simultàniament a la informació pública, l'estudi informatiu previ o, si s'escau, el projecte de traçat, s'han de sotmetre a informe de les administracions locals afectades, que es considera favorable quan ha transcorregut el termini fixat a l'apartat anterior.

Als efectes dels paràgrafs anteriors s'ha de remetre un exemplar de l'estudi informatiu o, si s'escau, del projecte de traçat a les administracions afectades.

31.3 Els estudis informatius previs o els projectes de traçat quan substitueixen els estudis informatius s'han d'enviar al departament competent en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària als efectes que emetin el corresponent informe. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de 30 dies hàbils. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi emès es podran prosseguir les actuacions.

En cas que s'afectin béns culturals d'interès nacional o llurs entorns de protecció o espais de protecció arqueològica, s'han de trametre al departament competent en matèria de cultura, als efectes del que estableix la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

31.4 Un cop transcorreguts els terminis legals, la direcció general competent en la matèria ha de lliurar una còpia de tot l'expedient d'al·legacions al redactor o redactora de l'estudi, per tal que en faci l'informe corresponent. L'informe anterior, conjuntament amb les observacions que pugui formular, si s'escau, el tècnic o tècnica encarregat del seguiment de l'estudi per part de la direcció general, ha de ser enviat a l'Assessoria Jurídica del departament competent, a fi que emeti l'informe corresponent.

L'expedient ha de ser remès al departament competent en matèria de medi ambient, per tal de procedir a la declaració d'impacte ambiental quan sigui preceptiva d'acord amb la normativa vigent.

31.5 Si una carretera no és prevista en el planejament urbanístic vigent o és incompatible amb les determinacions d'aquest planejament i els ens locals afectats manifesten llur disconformitat amb l'estudi o el projecte, que necessàriament ha d'ésser motivada, l'expedient ha d'ésser elevat al Govern, que ha de decidir si és procedent aprovar-lo i executar-lo, i en aquest cas ha d'ordenar la modificació o la revisió del planejament urbanístic afectat.

Article 32

Aprovació dels estudis i projectes objecte d'informació pública

Un cop transcorreguts els terminis legalment establerts, la direcció general competent en la matèria ha de formular la corresponent proposta de resolució.

L'aprovació dels estudis i projectes de carreteres objecte d'informació pública, correspon al titular del departament competent en la matèria. La resolució pot ser d'aprovació i abastar la totalitat de l'àmbit de l'estudi informatiu o del projecte de traçat sotmès a informació pública, o bé la part del mateix que es consideri adient. La resolució també pot deixar sense efecte la tramitació de l'expedient d'informació pública, amb la finalitat de buscar noves solucions alternatives. Així mateix es poden introduir les prescripcions necessàries que han de ser tingudes en compte per a la redacció dels projectes constructius corresponents i en l'execució de les obres.

S'han d'entendre desestimades les alegacions formulades en el període d'informació pública, que no hagin estat recollides a la part dispositiva de la resolució d'aprovació definitiva.

La resolució d'aprovació dels estudis informatius previs i, si s'escau dels projectes de traçat, es publica al DOGC i es notifica a les entitats locals afectades, a les quals s'ha de trametre una còpia íntegra de l'estudi i del projecte, a efectes urbanístics i de coordinació administrativa.

Article 33

Efectes de l'aprovació dels estudis i projecte

33.1 Els estudis informatius a què es refereix l'article 25 i, si s'escau, els projectes de traçat, un cop aprovats definitivament, tenen la condició de xarxa viària bàsica, als efectes del planejament urbanístic, i prevalen sobre les determinacions d'aquest.

33.2 L'Administració competent ha de promoure, si escau, les modificacions puntuals del planejament als efectes d'incorporar-hi les determinacions que resultin dels estudis i projectes a què fa referència l'apartat anterior incloent-hi la reclassificació i la qualificació de sòl que resulti congruent amb les determinacions d'aquells.

Per portar a terme aquestes modificacions, l'Administració competent disposarà del termini d'un any, i, a aquests efectes ha d'adoptar l'acord que preveu l'article 70 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, en els àmbits afectats.

33.3 La iniciativa particular té les mateixes facultats i limitacions establertes per l'apartat 2, en relació amb aquells instruments de planejament en què els és reconeguda la iniciativa per a la seva formulació.

Article 34

Declaració d'utilitat pública

34.1 L'aprovació dels projectes de carreteres comporta la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i d'adquisició dels drets corresponents, als efectes de l'expropiació forçosa, l'ocupació temporal i la imposició o modificació de servituds. Així mateix, implica l'aplicació de les limitacions a la propietat que estableix el capítol I del títol IV d'aquest Reglament.

34.2 La declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació abasta també els béns i els drets compresos en el replanteig del projecte i els que puguin resultar afectats a conseqüència dels projectes modificats que es puguin aprovar posteriorment.

Article 35

Expropiació de béns i drets

35.1 Per tal que es produeixin els efectes que s'estableixen a l'article anterior, els projectes de carreteres i les modificacions corresponents han de comprendre la definició del traçat i la determinació dels terrenys, les construccions i els altres béns i drets que s'estimi necessari adquirir o ocupar per a la construcció, la defensa o el servei de la via i la seguretat de la circulació, així com la relació de les persones titulars.

35.2 L'expropiació dels béns i drets i la imposició de les servituds necessàries per a l'execució dels projectes de carreteres s'ha d'efectuar d'acord amb la legislació d'expropiació forçosa. En la taxació dels terrenys que s'expropien no es poden incloure les plusvàlues generades per la construcció de la carretera.

35.3 L'àmbit de l'expropiació ha d'abastar tota la zona de domini públic llevat dels casos en que resulti innecessari, circumstància que s'ha de justificar fonamentadament en l'annex corresponent del projecte. L'àmbit expropiat és

independent de les possibles indemnitzacions que puguin correspondre a les titularitats dels béns i drets afectats, per altres conceptes.

35.4 L'Administració, que mitjançant expropiació o altre mitjà onerosos adquireixi béns immobles inclosos dins d'una unitat reparcel·lable o susceptible d'aprofitament urbanístic, participarà en la distribució de beneficis i càrregues.

Capítol III

Protecció del medi

Article 36

Avaluació d'impacte ambiental

36.1 Els estudis informatius previs o, si s'escau, els projectes de traçat, s'han de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental, d'acord amb la normativa vigent.

La resta de projectes quan afectin espais d'interès natural incorporats en el Pla d'espais d'interès natural i espais especialment sensibles designats d'acord amb la normativa comunitària d'aus i hàbitats, s'han de sotmetre a informe del departament competent en matèria de medi ambient, als efectes de determinar la necessitat del corresponent procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

36.2 En les actuacions on sigui preceptiva la declaració d'impacte ambiental, s'ha de redactar un estudi d'impacte ambiental. Aquest estudi, ha de ser remès a l'organisme competent, a fi d'efectuar la tramitació adient.

Article 37

Contingut dels estudis d'impacte ambiental

Els estudis d'impacte ambiental dels projectes de carreteres han de contenir les determinacions especificades a la normativa aplicables, amb les següents particularitats:

a) Estudi d'alternatives.

En els estudis informatius s'ha d'incloure un estudi de possibles alternatives de traçat, per tal de determinar si existeixen o no alternatives a la solució escollida. L'estudi d'impacte ambiental valorarà totes les alternatives de traçat recollides als estudis informatius, si bé només desenvoluparà aquelles que siguin viables tècnicament i econòmicament.

b) Avaluació d'impacte sobre els usuaris i usuàries de la carretera.

A més dels regulats amb caràcter general, s'han de tenir en compte els impactes de l'actuació sobre les persones usuàries de la carretera, tant pel que fa a la seguretat viària, com a la funcionalitat del trànsit. També s'han de considerar els costos de construcció, els costos de conservació i explotació, així com els costos socials per als usuaris i usuàries de la carretera i per a tercers. Quan sigui necessari es poden tenir en compte els impactes derivats de la protecció civil.

c) Avaluació d'impactes específics.

Són impactes específics: el possible risc d'incendi forestal que pot comportar l'execució de les obres, especialment quan es travessin municipis declarats d'alt risc d'incendi forestal; l'impacte acústic de la infraestructura, de conformitat amb el que estableix la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica; la gestió de les terres i de les runes que es generi en l'obra; els efectes de la infraestructura pel que fa a la fragmentació d'hàbitats naturals.

Capítol IV

Execució de les obres

Article 38

Execució de les obres

L'execució de les obres es pot realitzar per l'Administració mateixa o per tercers.

Així mateix, els ens locals, amb l'autorització prèvia, poden executar obres de caràcter local per prestar els serveis de llur competència.

Article 39

Execució de les obres per tercers

39.1 La direcció, control i vigilància dels treballs i obres de construcció de carreteres, pot ser fet per l'Administració o per tercers.

39.2 En el cas que la direcció, control i vigilància sigui realitzada per tercers, correspon a la direcció general competent en la matèria efectuar el seguiment.

39.3 El tècnic o tècnica encarregat del seguiment pot accedir a la informació de la programació de les obres i de les noves dades que puguin fer aconsellable la modificació del projecte. Així mateix, pot visitar les obres i prendre qualsevol dada que consideri necessària.

Les responsabilitats del tècnic o tècnica encarregat del seguiment de les obres, són exclusivament les del coneixement i informació sobre el seu estat, amb independència de les responsabilitats del tècnic o tècnica director de les obres.

39.4 Els serveis territorials de carreteres, poden visitar les obres mitjançant els seus tècnics o tècniques corresponents, a efectes de les seves competències en matèria d'ús i defensa de la carretera.

Article 40

Control municipal

Els estudis i projectes de carreteres i les obres de construcció i explotació, pel fet que es consideren obres públiques d'interès general, no estan sotmeses a llicència municipal, ni als altres actes de control preventiu a que es refereix l'article 236 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. L'execució d'aquestes obres, sempre que es realitzi d'acord amb els projectes aprovats, només pot ésser suspesa per l'autoritat judicial.

Tampoc no estan subjectes a llicència municipal les modificacions del projecte aprovat ni els elements auxiliars necessaris per executar l'obra principal del projecte, com són el replanteig o els desviaments de serveis afectats.

La memòria i els plànols del projecte constructiu s'han de lliurar als ajuntaments afectats per l'execució de les obres, per al seu coneixement, amb independència del procés d'informació pública.

La direcció general competent en la matèria, o en el cas que existeixi, l'òrgan de gestió de les obres, ha de comunicar als ajuntaments afectats l'execució de les obres corresponents, abans de llur iniciació.

Queden exclosos d'aquesta comunicació els projectes de repintat de marques viàries, millora de la senyalització vertical fora de travesseres, millores locals, reforços de ferm i qualsevol altra obra de conservació i manteniment que no comporti expropiació o desviaments de trànsit més enllà de la plataforma de la carretera.

Article 41

Actuacions a les àrees de servei

Queden sotmeses a llicència municipal prèvia i a les taxes i els impostos corresponents, les obres de construcció que es realitzin, de conformitat amb la Llei de carreteres, en les àrees de servei sens perjudici del que estableix l'Article 182 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme.

TÍTOL TERCER

Finançament i explotació

Capítol I

Finançament

Article 42

Modalitats de finançament

El finançament de les actuacions en la xarxa de carreteres de la Generalitat, pel que fa a les inversions i les despeses derivades de la construcció, l'explotació, la millora i en general qualsevol altre dirigida al seu bon funcionament, pot adoptar una o més d'una de les modalitats següents:

- a) Amb càrrec a les consignacions que s'incloguin en els pressupostos públics o fons especials i a les transferències, subvencions o aportacions rebudes a aquest fi.
- b) Mitjançant els mecanismes previstos en la legislació urbanística.
- c) Mitjançant la imposició de contribucions especials, a les persones físiques o jurídiques que resultin especialment beneficiades per l'actuació, en els termes que determina l'article 20 de la llei.
- d) Amb capital públic, privat o mixt finançat mitjançant el pagament de peatges o d'altres formules d'explotació de la via.

Article 43

Col·laboració entre administracions

Per a la realització d'obres de construcció, conservació o millora de les carreteres es podran establir els corresponents mecanismes de col·laboració entre administracions, ja sigui per efectuar aportacions dineràries, aportacions de terrenys lliures de gravàmens, d'altres béns i drets afectats o mitjançant el compromís d'assumir, total o parcialment, la conservació i manteniment de les carreteres o dels seus elements funcionals.

Article 44

Aportacions de particulars

44.1 Els i les particulars poden contribuir econòmicament a la construcció o millora de les carreteres amb aportacions en diners o mitjançant cessions gratuïtes de terrenys, lliures de càrregues i gravàmens o qualsevol altre tipus d'actuació.

44.2 A aquests efectes, els i les particulars interessats en una determinada actuació a realitzar en una carretera de la Generalitat de Catalunya, han de presentar les seves propostes i oferiments, on s'ha de fer constar, en tot cas:

- a) El tram de carretera per al qual es fa l'ofertament.
- b) El tipus i quantia de l'aportació.
- c) La forma i termini en què es farà efectiva.
- d) Un aval bancari que garanteixi el seu acompliment, en el cas de ser l'aportació en diners o, en el supòsit de consistir en aportació de terrenys, els documents que acreditin la titularitat o inexistència de càrregues sobre els terrenys oferts.

44.3 Un cop acceptat l'ofertament, els compromisos i obligacions recíprocs s'ha de formalitzar en un conveni entre el departament competent en la matèria i els i les particulars.

44.4 Els terrenys cedits s'han d'incorporar al patrimoni de la Generalitat, d'acord amb el que estableix la Llei de patrimoni, i adquireixen el caràcter de béns de domini públic, adscrits al departament competent en la matèria, i es poden inscriure en el Registre de la propietat mitjançant els assentaments que procedeixin, segons la legislació hipotecària.

Capítol II

Explotació

Article 45

Concepte

45.1 L'explotació de la carretera comprèn dos tipus d'operacions:

Les operacions d'ús i defensa.

Les operacions de conservació i manteniment.

45.2 Les operacions d'ús i defensa estan dirigides a la defensa de la via i a millorar-ne l'ús, incloses les actuacions referents a la senyalització, ordenació d'accessos, delimitació i ús de les zones de domini públic, de servitud i d'afectació, com també les relatives a la funcionalitat de la via, ajuda a la viabilitat i aforaments de trànsit.

45.3 Les operacions de conservació i manteniment inclouen totes les actuacions necessàries per a la preservació, en el millor estat possible, del patrimoni viari. També s'inclouen les actuacions encaminades a facilitar la seva utilització en correctes condicions de seguretat, fluïdesa i comoditat.

Article 46

Modes d'explotació

46.1 La Generalitat, com a regla general, explota directament les carreteres al seu càrrec, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria primera de la Llei.

46.2 Les carreteres també poden ser explotades per qualsevol dels sistemes establerts en la legislació sobre contractació pública, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona de la Llei.

46.3 Les carreteres en règim de concessió administrativa es regeixen pel que disposa la legislació específica aplicable. Cal establir, en tot cas, les obligacions de gestió i conservació que correspondran a la persona concessionària.

46.4 Si l'explotació de la carretera no s'efectua directament per la Generalitat, correspon al Govern acordar, mitjançant decret, els termes de la gestió.

46.5 El contractes han de determinar el corresponent règim jurídic i administratiu i econòmic-financer, així com, si s'escau, les fórmules de repartiment entre les persones contractants o sòcies dels beneficis i riscos de la gestió.

Article 47

Facultats inspectores

47.1 En els supòsits que la carretera no s'exploti directament per la Generalitat, correspon a la direcció general competent en la matèria exercir les facultats d'inspecció dels treballs i de les obres de construcció, conservació i explotació de les carreteres.

47.2 Les tasques a les quals es refereix el paràgraf anterior poden ser realitzades també per tercers, en quin cas, correspon a la direcció general competent en la matèria la seva supervisió.

Article 48

Establiment de peatge

48.1 La utilització de les carreteres pot comportar el pagament de peatges. Les tarifes en base a les quals es determinin han de ser aprovades pel Govern.

48.2 Són d'aplicació les exempcions d'abonament de peatge establertes en convenis i compromisos internacionals i les contingudes als plecs de clàusules generals o als plecs de clàusules particulars que, en el seu cas, s'aprovin per a la gestió del servei.

48.3 Pel que fa a les exempcions d'abonament de peatge es regeix pel que disposa la legislació específica aplicable.

Capítol III

Elements funcionals de la carretera i instal·lacions addicionals

Article 49

Definicions

Per a la interpretació i l'aplicació d'aquest Reglament, es defineixen els conceptes següents:

- a) Element funcional de la carretera, és tota zona permanentment vinculada a la conservació de la carretera o a l'explotació del servei públic viari, tal com les destinades a parcs de conservació, àrees de servei, descans, estacionament, serveis de control de trànsit, instal·lacions per a l'explotació de la via, auxili i atenció mèdica d'urgència, peatges, parades d'autobusos, bàscules per al pesatge de vehicles, vies de servei vinculades a l'explotació de la via i altres finalitats auxiliars. Formen part sempre del domini públic viari.
- b) Instal·lacions o equipaments addicionals de la carretera, són els destinats a la millora d'aspectes parcials de la circulació tant de vehicles com de vianants, com són les d'il·luminació, voreres, calçades laterals, passos de vianants, carrils bici, carrils per a vianants o carrils per a maquinària agrícola, plantacions, senyalització complementària, obres de pas de serveis, o d'altres. Aquestes instal·lacions o serveis poden ser de titularitat pública o privada.

Article 50

Iniciativa i sistemes d'execució

Tant els elements funcionals com les instal·lacions o equipaments addicionals poden ser construïts a iniciativa de la direcció general competent en la matèria, com d'altres administracions o particulars. En cas que sigui d'iniciativa d'altres administracions o particulars, com a norma general, la seva construcció i manteniment va a càrrec del sol·licitant, amb la corresponent autorització prèvia de la direcció general competent en la matèria, d'acord amb les condicions establertes en aquest Reglament.

Quan les obres sol·licitades puguin afectar l'estructura de la carretera, la direcció general competent en la matèria pot optar per l'execució directa de les mateixes, finançant-les mitjançant les corresponents contribucions especials o convenis específics.

Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització sense que s'hagi notificat resolució expressa per l'òrgan competent, la sol·licitud s'entendrà desestimada.

La direcció general competent en la matèria pot assumir el manteniment d'aquests elements o instal·lacions, en el cas que aquest manteniment pugui afectar les condicions de la carretera. En aquest cas, ha d'establir el corresponent cànon de manteniment.

En tot cas les autoritzacions i els convenis de construcció han de determinar expressament la titularitat de la instal·lació, les condicions de manteniment i les modificacions introduïdes en el domini públic, si s'escau.

Article 51

Recepció i lliurament de les obres

Les modificacions de l'estructura de la carretera, els elements funcionals, i les instal·lacions addicionals en el cas en què siguin incorporades al patrimoni de la carretera han de ser rebudes prèviament a la seva entrada en servei per la direcció general competent en la matèria, en les condicions especificades a aquest Reglament.

Les instal·lacions addicionals construïdes pel titular de la via han de ser objecte d'un acta de lliurament a la persona titular de la instal·lació si aquesta no fos la titular de la via.

Article 52

Explotació d'elements funcionals de la carretera i equipaments addicionals

Amb l'excepció de les àrees de servei, l'explotació de les quals es regula als articles 57 al 60 d'aquest Reglament, la direcció general competent en la matèria pot encarregar l'explotació dels elements funcionals i equipaments addicionals de la carretera quan aquesta cessió sigui compatible amb la funcionalitat de la carretera.

L'ocupació temporal, per períodes inferiors a un any, ha de ser objecte d'autorització administrativa per part de la direcció general competent en la matèria, que ha de determinar les condicions d'aquesta, referides preferentment a la millora de l'equipament o de la infraestructura del sector.

L'explotació per períodes superiors a un any es regeix per les disposicions aplicables en matèria de contractació administrativa.

Capítol IV

Àrees de servei

Article 53

Definició d'àrees de servei

53.1 Les àrees de serveis són les zones confrontants amb la carretera que estan dissenyades expressament per a ubicar-hi instal·lacions i serveis destinats a resoldre les necessitats dels vehicles i donar seguretat i comoditat a les persones usuàries de la carretera.

53.2 Les àrees de servei són instal·lacions pròpies de les vies segregades. Les instal·lacions similars situades sobre altres carreteres tenen la consideració d'estacions de servei i es regeixen per les disposicions del capítol V d'aquest títol.

Article 54

Ús i contingut de les àrees de servei

Les àrees de servei han de disposar d'estacions de servei i poden incloure a més, tallers de reparació, hotels, restaurants i altres serveis similars.

També han de disposar de serveis sanitaris, zona d'estacionament i descans, els quals seran d'accés públic i gratuït, així com de telèfon d'ús públic.

Estan expressament prohibits els locals d'espectacles o diversions.

Les instal·lacions i serveis han d'estar obertes al públic al menys 16 hores diàries.

Article 55

Ubicació i distàncies de les àrees de servei

55.1 Les àrees de servei han de tenir accés directe i exclusiu des de la carretera. El seu recinte estarà tancat i separat de les finques confrontants.

Poden situar-se a un o ambdós marges de la carretera. En cas de carretera de dos carrils, un per sentit, les àrees de servei es situaran a ambdós marges de la via, de manera que siguin visibles ambdues instal·lacions des del punt d'inici del seu accés.

55.2 No s'estableix cap limitació per raó de distàncies entre àrees de servei de carreteres, llevat de les que es derivin de consideracions de seguretat viària o de la correcta explotació de la carretera.

Article 56

Inclusió de les àrees de serveis als estudis de carreteres

56.1 Els estudis informatius previs i els projectes de vies segregades han d'incloure, llevat que se'n justifiqui la seva impossibilitat, la previsió de les àrees de servei. Aquesta previsió s'ha d'ajustar a les prescripcions de l'article anterior i com a mínim ha d'incloure el traçat dels accessos, la delimitació de la zona a ocupar, les condicions d'edificabilitat i els serveis mínims necessaris.

56.2 Les previsions contingudes en els estudis informatius previs i projectes es desenvoluparan posteriorment mitjançant un projecte específic que ha de definir els accessos, la delimitació de la zona a ocupar, les condicions d'edificabilitat i els serveis mínims necessaris. Aquest projecte té les característiques, procediment i efectes d'un projecte de carreteres.

56.3 Si amb posterioritat a l'aprovació dels estudis i projectes esmentats en el paràgraf anterior es creu convenient la necessitat d'implantar un àrea de servei, s'ha de sotmetre a informació pública, d'acord amb el procediment regulat en l'article 31 d'aquest Reglament, el corresponent estudi, que ha d'incloure la seva localització, accessos i instal·lacions.

56.4 Les obres de construcció que es realitzin a les àrees de servei estan subjectes a llicència municipal prèvia i a les taxes i els impostos corresponents, sense perjudici del que estableix l'article 182 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme.

Article 57

Explotació d'àrees de servei

L'explotació de les àrees de servei, a què fa referència l'article anterior, pot ser encomanada a particulars, els quals s'han d'encarregar de la construcció i explotació de la instal·lació, o bé només de l'explotació, segons els termes del contracte atorgat a l'efecte.

El departament competent en la matèria pot acordar l'explotació d'una àrea de servei o de diverses agrupades.

Article 58

Concessions d'àrees de servei

58.1 L'atorgament de concessions d'àrees de servei s'ha d'ajustar a allò que disposa la legislació vigent en matèria de contractació administrativa.

58.2 Les concessions poden referir-se a la construcció i explotació o únicament l'explotació de les instal·lacions i serveis. També poden atorgar-se per a la construcció i explotació o sols l'explotació de cadascuna de les instal·lacions de l'àrea.

El plec pot incloure, a més de les condicions de la concessió, l'obligació de la persona concessionària d'encarregar-se de l'explotació dels serveis i les instal·lacions d'altres àrees de servei. En aquest cas el termini d'explotació serà el mateix de la concessió principal.

El plec ha de determinar les instal·lacions i serveis i les seves condicions de construcció, si s'escau, els terminis d'inici i acabament de les obres, així com els efectes del seu incompliment. Ha de determinar també les condicions d'explotació, el termini de la concessió, el cànon corresponent i els aspectes de caràcter jurídic, econòmic i administratiu i, en especial, l'obligació de donar compliment a l'article 32.3 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.

58.3 L'atorgament de les concessions a què fan referència els apartats anteriors, s'entén sense perjudici de les llicències i autoritzacions que s'hagin d'obtenir segons la normativa aplicable.

58.4 Les concessions de les àrees de servei no són susceptibles de transmissió o cessió fins que no hagi transcorregut, com a mínim, una cinquena part del termini de durada del contracte o s'hagi executat almenys un 20% del seu import. En aquests supòsits, es poden transmetre amb l'autorització expressa prèvia del director general competent en matèria de carreteres i previ informe del departament competent en matèria d'indústria.

Article 59

Extinció de la concessió d'àrees de servei

Les concessions d'àrees de servei s'extingeixen per les causes i en els termes previstos en la normativa vigent en matèria de contractació administrativa.

Article 60

Règim de competències

Correspon a la persona titular del departament competent en la matèria la iniciativa i resolució dels contractes per a la construcció i explotació, o només explotació, de les àrees de servei.

Capítol V

Estacions de servei

Article 61

Definició d'estacions de servei

Són estacions de servei, a efectes d'aquest Reglament, tant les instal·lacions definides amb aquest nom a la normativa vigent ordenadora del sector petrolier, com les unitats de subministrament.

Article 62

Estacions de servei en vies segregades

A les vies segregades, les estacions de servei s'han d'admetre únicament si estan incloses en un àrea de servei, o el seu accés es realitza a través d'una calçada lateral. Es regeixen per les disposicions del capítol IV d'aquest títol.

Article 63

Estacions de servei en altres carreteres

63.1 A les carreteres convencionals, les estacions de servei incloses en els projectes de nova construcció, poden ser explotades per qualsevol dels sistemes establerts per la normativa vigent en matèria de contractació administrativa.

63.2 A les carreteres convencionals, la direcció general competent en la matèria pot autoritzar estacions de servei, no incloses en els projectes d'acord amb les condicions i procediment especificats en els articles següents.

Article 64

Accessibilitat

Els accessos a una estació de servei han de tenir les característiques dels accessos a instal·lacions de servei definides al capítol III del títol quart d'aquest Reglament.

Article 65

Instal·lacions i serveis

Les estacions de servei han d'estar dotades de serveis sanitaris d'ús públic i gratuït i telèfon d'ús públic. Poden incloure taller de reparacions i altres similars que tinguin relació directa amb la carretera, però resten expressament prohibides les activitats d'espectacles i diversions.

Article 66

Característiques tècniques

66.1 Les estacions de servei han d'estar separades de la carretera deixant lliure el domini públic, llevat el que sigui necessari pels accessos.

66.2 Els aparells subministradors, els dipòsits de combustibles i les marquesines s'han de situar fora de la zona de servitud. La resta d'instal·lacions s'han de situar fora de la línia d'edificació.

66.3 La geometria de la instal·lació ha de ser suficient per a permetre la circulació sense maniobra de qualsevol tipus de vehicle autoritzat.

Les estacions de servei que s'han d'ubicar en carreteres que tinguin autoritzat el gir a l'esquerra des de la carretera, amb una IMD inferior a 10.000 vehicles, han de disposar d'aparells subministradors per a vehicles pesants situats com a mínim a 18 m de l'eix que separa els dos sentits de circulació de la carretera.

Article 67

Obres en zona de domini públic

Els projectes constructius d'estacions de servei, han de definir específicament les obres que afectin o modifiquin el domini públic. Aquestes estan subjectes a la regulació i procediment establerts al títol quart d'aquest Reglament.

Les autoritzacions han de determinar expressament la zona ocupada del domini públic i les obligacions de manteniment per part de la persona titular de l'autorització.

Article 68

Procediment de les autoritzacions

68.1 L'autorització per a la instal·lació d'estacions de servei, que no estiguin incloses en els projectes de nova construcció i estiguin situades fora dels trams urbans de les carreteres convencionals, correspon als serveis territorials competents en matèria de carreteres i es regeix pel procediment que estableix amb caràcter general a l'article 101 d'aquest Reglament, amb les particularitats que estableix aquest article.

68.2 El termini màxim per notificar la resolució definitiva de les autoritzacions regulades en aquest capítol és de quatre mesos a comptar des de la presentació de la sol·licitud.

Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització sense que s'hagi notificat resolució expressa per l'òrgan competent, la sol·licitud s'entendrà desestimada.

68.3 La sol·licitud d'autorització ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

- a) Acreditació de la personalitat de la persona interessada.
- b) Declaració acreditativa de la disponibilitat dels terrenys que ocuparà la instal·lació i els accessos.
- c) Projecte constructiu, subscrit per tècnic o tècnica competent i visat pel corresponent col·legi professional.

Quan en el transcurs del procediment o amb motiu del condicionat de l'autorització es produeixin modificacions del projecte original, l'Administració pot exigir un text refós del projecte que reculli aquestes modificacions, el qual ha de servir de base per a l'autorització de les obres.

68.4 L'autorització ha de definir la zona de domini públic ocupada, el compromís de manteniment i el cànon d'ocupació, si s'escau. També ha de fer referència a l'obligació que estableix l'article 32.3 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística.

68.5 Amb anterioritat a l'inici de les obres, la persona interessada ha de comunicar el nomenament del tècnic o tècnica competent, acompanyat de l'assumeix de direcció d'obra visat pel col·legi professional corresponent, el qual ha de procedir al seu replanteig. No es poden iniciar les obres sense l'aprovació prèvia de l'acta de replanteig per part del servei territorial competent en matèria de carreteres.

68.6 La persona interessada, dintre del termini fixat per l'autorització, ha de comunicar l'acabament de les obres, mitjançant el corresponent certificat de la direcció tècnica d'aquestes i ha de presentar el document descriptiu de les obres executades a la zona de domini públic, si s'escau.

Les obres efectuades han de ser objecte d'una acta de reconeixement i comprovació de l'obra executada per part de l'Administració. Aquest requisit és indispensable per l'inici de l'activitat.

Article 69

Contingut dels projectes

El projecte constructiu, que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'autorització, ha de contenir, com a mínim, els elements següents:

- a) Característiques de la carretera 200 m abans i després de l'estació de servei: planta, alçat, secció, visibilitat disponible des dels accessos, senyalització horitzontal i vertical, i altres accessos.
- b) Plànol parcel·lari de la zona ocupada per l'estació de servei i els seus accessos.

Qualificació del sòl i usos admesos pel planejament urbanístic.

- c) Traçat, senyalització, afermat, drenatge i il·luminació dels accessos i de la zona de circulació. Estudi de trànsit en el tram afectat pels accessos.
- d) Situació dels aparells subministradors, dipòsits, marquesines i resta d'instal·lacions.
- e) Definició específica de la zona de domini públic ocupada i de les obres que l'afectin.

Article 70

Estacions de servei als trams urbans

Als trams urbans, quan la instal·lació d'una estació de servei suposi l'obertura d'accessos a la carretera, és preceptiva l'autorització dels esmentats accessos per part del servei territorial competent en matèria de carreteres.

Es pot prescindir de les vies de canvi de velocitat si la velocitat màxima de circulació permesa és inferior o igual a 50 km/hora. Les estacions de servei, llevat de la zona d'accessos, han de mantenir l'amplada de la vorera i a més s'ha de separar d'aquesta un mínim d'1 m.

Article 71

Informes previs

71.1 Qualsevol persona pot sol·licitar un informe previ sobre la idoneïtat i condicions per a la instal·lació d'una estació de servei en una carretera. A la sol·licitud hi ha d'adjuntar la documentació següent:

- a) Plànol d'emplaçament a escala 1:5.000.
- b) Parcel·lari de la zona i cèdula de qualificació urbanística.
- c) Planta sobre topografia recent a escala 1:1.000, amb la disposició prevista de l'estació de servei i els seus accessos i les característiques de la carretera (200 m abans i després dels esmentats accessos), referides a elements fixos del terreny o de la carretera, de manera que sigui possible la seva identificació.

71.2 Els informes tenen una validesa d'un any sempre i quan no es modifiquin les condicions de la carretera per l'aprovació del corresponent estudi o projecte o per modificació o revisió del Pla de carreteres o si es modifica el planejament urbanístic, circumstàncies que deixaran sense efecte qualsevol tipus d'informe.

TÍTOL QUART

Règim d'ús i protecció

Capítol I

Delimitació del domini públic viari i zones de protecció

Secció 1a

Zones de protecció i aresta exterior d'explanació

Article 72

Zones de protecció

72.1 Amb la finalitat de garantir la funcionalitat del domini públic viari i assegurar-ne la protecció s'estableixen a les carreteres les zones següents: de domini públic, de servitud i d'afectació. Aquestes zones es delimiten mesurant sempre en projecció horitzontal i perpendicularment a l'eix de la via. També s'estableix a ambdós costats de la carretera, la línia d'edificació que llevat dels trams urbans, no pot quedar situada dins de la zona de servitud.

72.2 Als efectes de delimitació de les zones de protecció i de la línia d'edificació, els ramals d'enllaços i les vies de gir d'interseccions que formin part d'alguna xarxa de carreteres, tenen la mateixa consideració que la via de menor categoria de les que es connectin i, en qualsevol cas, tenen com a mínim la consideració de carretera convencional. En el cas de ramals d'enllaços que formin part de la concessió, quan es tracta d'autopistes en règim de concessió, el ramal té la consideració d'autopista als efectes de les limitacions que es tracten en aquest apartat.

72.3 On les zones de domini públic, servitud i afectació se superposin, en funció que es mesurin des d'un vial o un altre, preval la condició de zona de domini públic sobre la de servitud, i la d'aquesta sobre la d'afectació, qualsevulla sia la via o element determinant de la mesura.

72.4 En els encreuaments i interseccions entre infraestructures de diferent titularitat s'ha de coordinar l'exercici de les diferents competències, sense perjudici de les autoritzacions corresponents.

Article 73

Aresta exterior de l'explanació

73.1 L'aresta exterior de l'explanació és la definida per la intersecció dels talussos de terraplè o de desmunt amb el terreny natural. Cas d'existir cuneta de peu de terraplè o de coronació de desmunt, és la intersecció del talús exterior d'aquesta amb el terreny natural. En els casos de terreny pla, cas d'existir cuneta és, igualment, la intersecció del talús exterior d'aquesta amb el terreny natural la que la defineix.

73.2 En el supòsit especial de ponts, viaductes i d'altres estructures o obres similars, es defineix l'aresta exterior de l'explanació com la projecció ortogonal dels extrems de l'estructura sobre el terreny, considerant també com estructura els seus propis fonaments, i sempre amb salvetat de la definició general pels terraplens o desmunts d'accés.

73.3 En el supòsit especial dels túnels, l'aresta exterior de l'explanació es defineix com la intersecció amb el terreny natural dels talussos de les boques del propi túnel, incloent-se dins d'aquest les possibles galeries de serveis o d'altres elements construïts per fora del túnel principal i necessaris per assegurar la conservació i manteniment de l'obra.

73.4 En els projectes constructius de noves carreteres o d'obres de millora cal definir l'aresta exterior de l'explanació en els casos singulars.

Secció 2a

Zona de domini públic

Article 74

Delimitació

74.1 La zona de domini públic comprèn els terrenys ocupats o d'ocupació futura prevista en el projecte constructiu per a la carretera i els seus elements funcionals i, llevat que excepcionalment es justifiqui per raons geotècniques del terreny que és innecessària, una franja de terreny a cada costat de la via, mesurada des de l'aresta exterior de l'explanació, de 8 m d'amplada en les autopistes i les vies preferents i de 3 m en les carreteres convencionals.

74.2 En el supòsit especial de ponts, viaductes i d'altres estructures o obres similars, la zona de domini públic es pot reduir, i en tot cas es considera de domini públic el terreny ocupat pels suports de l'estructura. En el supòsit especial dels túnels, la determinació de la zona de domini públic s'efectua de conformitat amb les característiques geomètriques i geològiques del terreny i amb l'alçada d'aquest sobre el túnel.

74.3 La zona de domini públic es pot ampliar a cada costat de la carretera per tal d'incloure instal·lacions o equipaments addicionals o de reposició de serveis.

74.4 Els projectes constructius de noves carreteres o d'obres de millora han de definir la zona de domini públic, en els casos singulars.

Article 75

Expropiació

Tots els projectes de traçat o de construcció de noves carreteres i els projectes de condicionament de les ja existents, han d'incloure en l'annex corresponent l'expropiació dels terrenys integrants de la zona de domini públic, segons el que s'estableix a l'article anterior.

Article 76

Utilització de la zona de domini públic

76.1 En la zona de domini públic només es poden realitzar les obres i les actuacions directament relacionades amb la construcció i l'explotació de la via i els seus elements funcionals i, si s'escau, instal·lacions o equipaments addicionals, incloses les d'enjardinat, sense perjudici del que s'estableix als apartats següents.

76.2 El servei territorial competent en matèria de carreteres pot autoritzar l'ocupació del subsòl en la zona de domini públic, preferentment a la franja d'1 metre situada a la part més exterior d'aquesta zona, per a les obres o actuacions d'implantació, reposició o construcció d'infraestructures imprescindibles de serveis públics essencials. En cap cas aquestes obres o instal·lacions poden afectar la seguretat viària, perjudicar l'estructura de la carretera o els seus elements funcionals o impedir una adequada explotació; tampoc poden anar per sota de la calçada llevat dels encreuaments necessaris.

Els requisits i procediment per atorgar aquest tipus d'autoritzacions són els establerts per a les autoritzacions que regula l'article 101 i següents.

76.3 La instal·lació de xarxes públiques de telecomunicacions es regeix per la seva normativa específica.

76.4 El/La cap del servei territorial competent en matèria de carreteres pot autoritzar accessos a la carretera d'acord amb allò establert al capítol III d'aquest títol.

76.5 Es poden autoritzar, en funció de les exigències del sistema viari, encreuaments aeris per la zona de domini públic, inclosa la calçada, d'acord amb els requisits i procediment que estableix l'article 100 i següents.

76.6 Excepcionalment, en zones de muntanya, es pot autoritzar, dins de la zona de domini públic i a partir de l'aresta exterior de l'explanació, en el límit de la zona de pastura, la instal·lació d'uns fils metàl·lics totalment diàfans a fi d'impedir el pas del bestiar cap a la carretera.

Secció 3a.

Zona de servitud

Article 77

Delimitació

La zona de servitud consisteix en dues franges de terreny, a banda i banda de la carretera, delimitades interiorment per la zona de domini públic i exteriorment per dues línies paral·leles a les arestes exteriors de l'esplanació, ubicades a una distància de 25 m en autopistes i vies preferents i de 8 m en la resta de carreteres, mesurades aquestes distàncies des de les esmentades arestes.

Article 78

Utilització de la zona de servitud

En la zona de servitud només es poden realitzar els usos i les activitats prèviament autoritzats que siguin compatibles amb la seguretat de la via i amb la finalitat pròpia d'aquesta zona, d'acord amb el previst en l'article 79.

També s'hi poden realitzar per part dels cossos i forces de seguretat competents tasques relatives a la inspecció i control de la vigilància del trànsit i del transport i d'altres matèries de la seva competència.

Article 79

Utilització de la zona de servitud vinculada al servei de la carretera

79.1 La zona de servitud es pot utilitzar amb les finalitats següents, vinculades al servei de la carretera:

- a) Dipositar, temporalment, objectes o materials de qualsevol tipus que es trobin a la carretera i que constitueixin un obstacle o perill per a la circulació.
- b) Estacionar temporalment els vehicles o remolcs que, per causes diverses, no puguin circular.
- c) Canalitzar les aigües que es puguin trobar a la carretera, en casos d'emergència.
- d) Adequar el terreny per a la circulació de maquinària i de materials per tal de resoldre situacions d'emergència.
- e) Efectuar desviaments provisionals de trànsit per tal de resoldre situacions d'emergència.
- f) Emmagatzemar, temporalment, materials, maquinària i eines destinats a les obres de construcció i manteniment de carreteres.
- g) Instal·lar conduccions vinculades al servei de la carretera.
- h) Altres anàlogues que siguin necessàries per al servei de la carretera.

79.2 En els apartats a), b), c), d) i e) del paràgraf anterior, la utilització temporal dels terrenys compresos en la zona de servitud no requereix la notificació prèvia de la direcció general competent en la matèria a la propietat ni la titularitat de drets dels terrenys afectats.

79.3 En els casos previstos als apartats f) i g) i h), la direcció general competent en la matèria ha de notificar prèviament al propietari o propietària, llogater o llogatera o altres persones titulars de drets, amb una antelació de 15 dies, la resolució d'ocupar els terrenys necessaris, indicant la superfície i el termini previst, finalitat a què es destina i beneficiari de l'ocupació.

79.4 Són indemnitzables, en els termes establerts en la legislació d'expropiació forçosa, l'ocupació de la zona de servitud i els danys i perjudicis que es causin amb motiu de la seva utilització. L'abonament de la corresponent indemnització ha d'anar a càrrec de la persona beneficiària de l'ocupació.

Article 80

Usos autoritzables en la zona de servitud

80.1 La utilització per part de tercers de la zona de servitud requereix l'autorització del servei territorial competent en matèria de carreteres, llevat dels conreus que no requereixen autorització, sempre que no afectin a la seguretat de la via.

Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització sense que s'hagi notificat resolució expressa per l'òrgan competent, la sol·licitud s'entendrà desestimada.

80.2 A la zona de servitud es poden autoritzar els usos següents:

a) Tancaments arbustius o diàfans de baixa combustibilitat sempre que no afectin les condicions de visibilitat i seguretat de la carretera ni puguin menyscar les facultats dels òrgans administratius en relació amb la protecció i l'explotació del domini públic viari.

A tal efecte, els tancaments diàfans poden tenir un fonament d'obra de fàbrica que sobresurti, com a màxim, 0,30 m per sobre del terreny i sempre que no es creï un obstacle rígid, sobre tot en zones planeres, que suposi un perill pels vehicles que, accidentalment, puguin sortir de la carretera.

Pel que fa als tancaments arbustius, no poden tenir una alçada superior a 1,20 m per sobre del terreny.

b) Plantacions o tala d'arbres sempre que no perjudiquin l'estabilitat de la carretera i els seus elements funcionals o, per motius de visibilitat, la seguretat viària.

c) Les obres que siguin imprescindibles per a la conservació dels edificis existents. En cap cas s'autoritzen obres que impliquin la reconstrucció o millora, així com noves construccions o instal·lacions encara que siguin subterrànies.

d) En general totes les actuacions autoritzables dins de la zona de domini públic i, concretament, la construcció de vies d'accés a les propietats confrontants a la carretera.

e) Moviments de terres sempre i quan no afectin a la seguretat viària. Es poden autoritzar murs de contenció, amb la deguda justificació tècnica de la seva necessitat, quan puguin millorar l'estabilitat de la carretera i els seus elements funcionals. En tot cas s'ha d'impedir l'aportació d'aigües a la calçada.

80.3 A la zona de servitud no es poden autoritzar cap de les actuacions següents:

a) Construcció de dipòsits i piscines, tot i que siguin subterranis.

b) Instal·lacions industrials o de maquinària fixes.

c) Instal·lacions desmuntables permanents.

d) Casetes d'eines, de bombes o transformadors.

e) Qualsevol edificació, tant les de nova planta com la reconstrucció o millora de les existents.

f) Qualsevol actuació que impliqui la constitució d'un obstacle rígid que suposi un perill pels vehicles que, accidentalment, puguin sortir de la carretera.

Secció 4a

Zona d'afectació

Article 81

Delimitació

La zona d'afectació consisteix en dues franges de terreny, a banda i banda de la carretera, delimitades interiorment per la zona de servitud i exteriorment per dues línies paral·leles a les arestes exteriors de l'esplanació, ubicades a una

distància de 100 m en autopistes i vies preferents, de 50 m en carreteres convencionals de la xarxa bàsica i de 30 m en la resta de carreteres de les altres xarxes, mesurades aquestes distàncies des de les esmentades arestes.

Article 82

Autoritzacions

Dins de la zona d'afectació, per efectuar qualsevol tipus d'activitat, la realització d'obres o instal·lacions, fixes o provisionals, canviar l'ús o finalitat de les existents i operacions de plantació o tala d'arbres, és necessària la prèvia autorització dels serveis territorials en ús de les seves competències i, sempre, sens perjudici d'altres competències concurrents.

No cal autorització prèvia per a la realització dels treballs propis dels conreus agrícoles, sempre que no en resulti afectada de cap manera la seguretat viària.

Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització sense que s'hagi notificat resolució expressa per l'òrgan competent, la sol·licitud s'entendrà desestimada.

Article 83

Usos autoritzables en la zona d'afectació

A la zona d'afectació es poden realitzar, amb l'autorització prèvia, els usos següents:

1. En general, tots aquells usos permesos a la zona de servitud.
2. Pel davant de la línia d'edificació, de forma temporal, edificacions o instal·lacions fàcilment desmuntables i sempre amb caràcter de precari.
3. Les obres que impliquin un canvi d'ús de qualsevol activitat existent. La nova activitat proposada ha de ser compatible amb l'ordenament urbanístic vigent.
4. Línies aèries de transport i distribució d'energia, comunicacions i d'altres, que s'han de situar preferentment pel darrera de la línia d'edificació. Aquestes línies es poden autoritzar quan la distància dels suports a l'aresta exterior de la calçada sigui, com a mínim, vegada i mitja la seva alçada i els castellets metàl·lics de línies elèctriques d'alta tensió es situïn sempre darrera de la línia d'edificació. En el cas de reposicions o afectacions de serveis existents, s'ha d'estudiar cada cas individualitzadament.
5. Conduccions subterrànies sempre que no afectin a l'estabilitat de la carretera i els seus elements funcionals.
6. Els tancaments s'han de situar sempre més enllà del límit de la línia d'edificació llevat que, per les seves característiques constructives, no impedeixin la visibilitat al seu darrera des d'una alçada d'1 metre sobre el terreny.
7. Màstils a una distància de la plataforma de la carretera compatible amb la normativa sobre seguretat.
8. Qualsevol altre ús, no contemplat en els paràgrafs anteriors, que sigui compatible amb les determinacions de l'article 29 de la Llei.

Article 84

Obres de consolidació

Entre el límit de la zona de domini públic i la línia d'edificació no es poden autoritzar obres de consolidació d'edificacions i instal·lacions existents que impliquin augment de volum de l'edificació existent. Només es poden autoritzar obres de conservació i manteniment que no impliquin reconstrucció o millora i, en el cas de canvi d'ús, siguin compatibles amb l'ordenament urbanístic vigent. L'increment de valor que aquestes obres comportin no pot ser tingut en compte als efectes expropiatoris.

Article 85

Supòsits de denegació d'autorització per previsió d'obres

La denegació d'autoritzacions per previsions futures de canvis en la carretera ha de fonamentar-se en estudis o projectes d'ampliació o modificació ja redactats o en les previsions del Pla de carreteres que s'hagin concretat en una ordre d'estudi.

Secció 5a

Línia d'edificació

Article 86

Delimitació general

86.1 La línia d'edificació s'estableix a banda i banda de la carretera. En la zona compresa entre la línia i la carretera es prohibeix qualsevol tipus d'obra de construcció, reconstrucció o ampliació, llevat de les que siguin imprescindibles per a la conservació i el manteniment de les construccions existents.

86.2 La línia d'edificació s'ha de situar, mesurada horitzontalment a partir de l'aresta exterior de la calçada, a 50 m en les autopistes, les vies preferents i les variants que es construeixen amb l'objecte de suprimir les travesseres de població, i a 25 m en la resta de carreteres.

86.3 Als efectes de la delimitació de la línia d'edificació, els ramals d'enllaços i les vies de gir d'interseccions que formin part d'alguna xarxa de carreteres tenen la mateixa consideració que la via de menor categoria d'entre les que es connectin i, en qualsevol cas, tenen com a mínim la consideració de carretera convencional. En el cas de ramals d'enllaços o d'accessos a elements funcionals d'autopistes en règim de concessió, la línia d'edificació s'ha de situar a 50 m de la calçada del ramal d'enllaç o d'accés, si aquest vial forma part de la concessió.

Article 87

Supòsits especials

87.1 La línia d'edificació es pot reduir, quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) L'existència d'una orografia accidentada en un o ambdós costats de la carretera que comporti que les edificacions més enllà de la distància establerta legalment, provoquin alteracions del terreny natural superiors a les que s'efectuarien si es situés la línia d'edificació a una distància inferior.
- b) L'existència en un tram, prèviament delimitat per la direcció general competent en la matèria, d'edificacions situades a una distància inferior a l'establerta per la llei, sempre que en aquest tram es pugui situar una línia paral·lela a l'eix de la carretera separada a una distància inferior a l'establerta legalment, de forma que l'esmentada línia intercepti edificacions existents en més d'un 15% de la seva longitud.
- c) La necessitat d'ubicar al costat de la carretera, edificacions o instal·lacions volumètriques destinades a serveis vinculats a la infraestructura viària o de transport, a serveis de subministrament energètic, d'abastament d'aigua, de clavegueram o de telecomunicacions.
- d) En les ampliacions d'edificis i construccions volumètriques existents, sempre i quan l'actuació es realitzi només d'acord amb els criteris següents:

Mitjançant la perllongament de les línies de façana sensiblement paral·leles a la carretera, sense que la longitud resultant d'aquesta façana pugui superar com a màxim, el doble de la longitud que tenia abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Mitjançant la perllongament pel costat oposat a la carretera de les línies de façana sensiblement perpendiculars a l'esmentada carretera, sense que la longitud resultant de les parts d'aquestes façanes situades a distància inferior a la prevista legalment, no superi com a màxim, el triple de la longitud que tenien abans de l'entrada en vigor de la Llei.

En qualsevol cas, la línia d'edificació no pot ser fixada a una distància inferior a l'establerta pel nucli consolidat.

87.2 Als efectes del que s'estableix a l'apartat anterior, s'entén per l'expressió sensiblement paral·lela, aquelles situacions en el que l'angle que formen les alineacions de la carretera i de la barrera lineal o de la línia de façana sigui inferior a vint graus centesimals.

87.3 Els criteris assenyalats a l'apartat a) s'han de tenir en compte en els expedients de delimitació que abastin una o varies xarxes funcionals d'una comarca de muntanya o d'una zona de muntanya, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de les zones de muntanya.

87.4 L'aplicació dels supòsits previstos en els apartats b), c) i d), es pot fixar atenent les característiques de l'edificació o edificacions concretes a les quals es refereix l'expedient de delimitació.

87.5 Llevat del sòl urbà, l'establiment de la línia d'edificació, en els supòsits previstos en aquest article, s'ha de determinar per a zones concretament delimitades, prèvia tramitació del corresponent expedient de delimitació.

Article 88

Limitacions

88.1 D'acord amb el règim d'ús i protecció previst a la Llei, en cap cas la fixació d'una línia d'edificació inferior a la legalment prevista, pot comportar la possibilitat de permetre edificacions o construccions volumètriques en les zones de domini públic i de servitud de la carretera.

88.2 La distància fixada per a la línia d'edificació ha de permetre garantir l'ordenació dels marges de la carretera, l'adequat nivell de control dels accessos i l'observació dels requisits necessaris en matèria de seguretat viària.

88.3 Els supòsits especials de línia d'edificació contemplats en l'article anterior, en cap cas poden afectar les disposicions establertes en les normes urbanístiques.

Article 89

Procediment

89.1 Poden sol·licitar la tramitació del corresponent expedient de delimitació de la línia d'edificació:

Els ajuntaments per on transcorri la carretera.

Els consells comarcals i les altres administracions afectades.

Els i les particulars afectats en els supòsits previstos en l'article 87.1.c) i d).

En qualsevol cas, l'expedient es pot incoar d'ofici per part de la direcció general competent en la matèria.

89.2 La sol·licitud s'ha d'adreçar al Servei Territorial de Carreteres corresponent i s'haurà d'acompanyar, com a mínim, d'una memòria i una documentació gràfica justificativa.

En el cas de sol·licituds formulades per particulars, es requereix també l'informe previ favorable de l'ajuntament afectat.

89.3 Determinada provisionalment la línia límit d'edificació, el projecte de delimitació s'ha de sotmetre al tràmit d'informació pública durant un termini de trenta dies, mitjançant anunci que s'ha de publicar en el DOGC i al tauler d'anuncis de l'ajuntament, per tal que els interessats puguin formular-hi al·legacions.

89.4 Simultàniament a la informació pública, el projecte de delimitació s'ha de sotmetre a informe dels ajuntaments afectats per un termini de trenta dies, en el supòsit que aquests prèviament no s'hi hagin pronunciat, de la direcció general competent en matèria d'urbanisme i, si s'escau, dels departaments o organismes que puguin resultar afectats, en ordre a les seves respectives competències.

89.5 Un cop transcorregut aquest termini sense que s'hagin emès els informes requerits, serà d'aplicació allò previst a la legislació vigent aplicable de procediment administratiu.

Article 90

Aprovació de l'expedient de delimitació

90.1 Correspon al director o directora general competent en la matèria, la resolució definitiva de l'expedient de delimitació de la línia d'edificació, en el sentit d'aprovar o denegar la sol·licitud, amb la valoració prèvia de les alegacions formulades.

90.2 Un cop transcorregut el termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud, aquesta s'entendrà desestimada.

Secció 6a.

Publicitat i rètols

Article 91

Prohibició

91.1 Es prohibeix la realització de publicitat, excepte en els trams urbans, en una franja de 100 m mesurada des de l'aresta exterior de la calçada. Es prohibeix, en qualsevol cas, la publicitat visible des de la zona de domini públic dels trams no urbans de la carretera.

Aquesta prohibició no dóna dret a indemnització.

91.2 La prohibició establerta en l'apartat anterior afecta a tots els elements de la instal·lació publicitària, i inclou la fixació de rètols, la col·locació de suports i qualsevol manifestació de l'activitat publicitària, dibuixos pictogrames, anagrames, senyals lluminosos i acústics i, en general, qualsevol reclam per atreure l'atenció de la persona usuària de la carretera.

91.3 A efectes d'aquest Reglament, s'entén per visible tota instal·lació publicitària que resulti llegible o comprensible des de la part de la zona de domini públic de la carretera, i en qualsevol cas els rètols quina segona major dimensió sigui superior al 10% de la seva distància a l'aresta exterior de la calçada o aquells, que per les seves característiques o lluminositat, vistos des de qualsevol punt de la plataforma de la carretera, puguin produir enlluernaments, confusió o distracció a les persones usuàries, o siguin incompatibles amb la seguretat de la circulació viària.

Article 92

Publicitat

92.1 Als efectes d'aquest Reglament s'entén per publicitat tota forma de comunicació realitzada per persona física o jurídica, adreçada a les persones usuàries de la carretera, amb la finalitat de promoure de forma directa o indirecta activitats o la contractació de béns o serveis.

92.2 No es considera publicitat els rètols informatius, ni els rètols o les instal·lacions similars indicatius d'establiments mercantils o industrials, sempre que es situïn en el mateix edifici o en la seva immediata proximitat i no incloguin cap tipus d'informació addicional.

Article 93

Rètols informatius

93.1 Els rètols informatius són aquells que tenen per finalitat informar d'un servei o indret de possible utilitat per a les persones usuàries de la via.

93.2 Són rètols informatius:

- a) Els senyals de servei.
- b) Els que assenyalin indrets, centres o activitats d'atracció o interès turístic o cultural.
- c) Els que siguin exigits per la normativa internacional.

Article 94

Senyals de servei

94.1 Els senyals de servei es classifiquen en essencials i no essencials.

94.2 Són essencials els senyals que informen sobre l'existència de serveis d'assistència sanitària, àrees de descans i gasolineres, així com sobre l'existència d'hotels, restaurants, cafeteries, tallers de reparació i informació turística sempre que se situïn en àrees o zones de servei amb presència de gasolineres.

La resta dels senyals de servei tenen el caràcter de no essencials i s'han d'emprar amb caràcter restrictiu, prèvia justificació de la seva rellevància i conveniència.

94.3 Amb caràcter general s'ha de procurar situar els senyals de servei de forma independent de la pròpia senyalització viària.

Article 95

Centres d'atracció

Es poden senyalitzar els centres importants d'atracció que tinguin accés directe i immediat des de la carretera.

Es considera que existeix accés directe i immediat quan la distància a recórrer des de la sortida de la carretera fins el centre senyalitzat no superi els 5 km i l'accés s'efectuï sense travessar cap nucli de població que es trobi senyalitzat a la carretera.

Article 96

Característiques dels rètols informatius

96.1 La forma, els colors, les dimensions i les determinacions lingüístiques dels rètols informatius s'han d'ajustar als criteris establerts per la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que estableix la normativa general aplicable en la matèria.

96.2 Els textos dels rètols informatius han de ser almenys en català. En tot cas la toponímia hi ha de figurar en català o en aranès, d'acord amb la normativa de la Generalitat de Catalunya.

Article 97

Rètols indicatius

97.1 Els rètols, o instal·lacions similars, indicatius d'establiments mercantils o industrials han de reunir els següents requisits:

a) Que es situïn en el mateix edifici o en la seva immediata proximitat.

A aquest efecte s'entén que un rètol o instal·lació indicativa està situat en la immediata proximitat d'un edifici mercantil o industrial, sempre que estigui ubicat en la mateixa finca i a una distància màxima de 8 m respecte de l'edificació, i a una distància de l'aresta exterior de la calçada igual o superior al perímetre del cartell, i sempre més enllà de la zona de servitud.

b) Que el seu contingut tingui per única finalitat la identificació de l'establiment, sense incloure cap informació addicional.

S'entén per informació addicional tota forma de comunicació dirigida a promoure de forma directa o indirecta la contractació de béns i serveis.

97.2 En qualsevol cas, no es permeten els rètols indicatius que per les seves característiques siguin incompatibles amb la seguretat de la circulació viària, ja sigui per les seves dimensions o perquè puguin produir enlluernament, confusió o distracció a les persones usuàries de la carretera.

Article 98

Rètols eventuais

Amb caràcter excepcional, pot autoritzar-se la col·locació de rètols de caràcter eventual per tal de facilitar informació sobre activitats que es desenvolupin a la carretera mateixa o al seu entorn immediat, tal com proves esportives, empreses constructores o similars. Aquesta autorització comportarà l'obligació de retirar el rètol un cop acabada l'activitat.

Article 99

Procediment

99.1 Els rètols informatius, indicatius i eventuais poden ser col·locats per l'organisme titular de la carretera o per les persones interessades, prèvia sol·licitud a l'esmentat organisme i la corresponent autorització, atorgada d'acord amb el procediment establert a l'article 101 d'aquest Reglament, essent a càrrec de les persones interessades la seva conservació i manteniment.

99.2 Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització sense que s'hagi notificat resolució expressa per l'òrgan competent, la sol·licitud s'entendrà desestimada quan el rètol se situï en les zones de servitud i d'afectació o dins la zona delimitada per la línia d'edificació. En la resta de supòsits, la sol·licitud s'entendrà estimada.

99.3 L'autorització pot ser resolta sense dret a indemnització, amb l'audiència prèvia de les persones interessades, en cas de conservació deficient, finalització de l'activitat objecte de la informació, per raons de seguretat viària o per perjudicar el servei que presta la carretera.

Secció 7a.

Règim d'Autoritzacions

Article 100

Autoritzacions administratives

100.1 Correspon als serveis territorials competents en matèria de carreteres atorgar les autoritzacions per a la realització de les obres o activitats a què es refereix aquest capítol, sens perjudici d'altres competències concurrents.

100.2 L'atorgament d'autoritzacions per a la realització d'obres o activitats en les travesseres i els trams urbans es regula a l'article 161 i següents d'aquest Reglament.

100.3 En els supòsits en què siguin preceptives les autoritzacions a què es refereix a l'apartat 1 d'aquest article, cal fer constar expressament en les llicències urbanístiques la necessitat d'obtenir aquesta autorització abans de l'inici de les obres.

100.4 Si les obres o activitats objecte d'autorització s'efectuen en vies de peatge en règim de concessió, és necessari l'informe previ de la Delegació del Govern a les societats concessionàries d'autopistes.

Article 101

Procediment d'autoritzacions fora de trams urbans

L'atorgament d'autoritzacions per realitzar obres, instal·lacions o activitats en les zones de protecció de les carreteres, en els trams no urbans, així com per modificar-ne l'ús o destinació de les existents, s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) La persona interessada ha d'adreçar la corresponent sol·licitud al servei territorial competent en matèria de carreteres. Aquestes sol·licituds s'han d'acompanyar de la documentació que estableix l'article següent per a cada supòsit en concret.

b) El servei territorial competent ha d'examinar la documentació presentada i, si aquesta és incompleta, ha de requerir a la persona interessada per tal que esmeni el defecte observat, en el termini de deu dies.

c) Comprovada l'actuació sol·licitada sobre el terreny i practicats, si s'escau, els tràmits complementaris que s'estimin convenients, el servei territorial competent ha d'adoptar la corresponent resolució en la qual s'han d'establir les condicions pertinents o, en el seu cas, els motius de la seva denegació.

d) Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització sense que s'hagi notificat resolució expressa per l'òrgan competent, la sol·licitud s'entendrà desestimada.

Article 102

Documentació a acompanyar a les sol·licituds d'autorització

102.1 Si la petició d'autorització tingués per objecte la realització d'obres o instal·lacions en la zona de domini públic per a l'establiment d'un servei públic essencial, s'ha d'adjuntar un projecte de les obres i instal·lacions a executar i els documents que acreditin la seva conformitat, si s'escau, amb el planejament urbanístic o les autoritzacions urbanístiques exigibles. En tot cas, s'ha de justificar l'interès públic de la necessitat d'ocupació del domini públic que es sol·licita.

102.2 En els casos de sol·licitud d'autorització d'utilització de les zones de servitud o d'afectació, s'ha d'acompanyar la documentació necessària per a la correcta localització i definició de l'actuació que es pretén realitzar.

La presentació de projecte subscrit per tècnic competent i visat pel col·legi professional corresponent, és necessària en els supòsits següents:

a) Construcció d'obres de pas o desguàs, murs de contenció i, en general, totes les actuacions que puguin incidir sobre la seguretat de la circulació viària, sobre algun servei existent, sobre el lliure curs de les aigües, tant superficials com subterrànies, o sobre les condicions mediambientals de l'entorn. El projecte ha d'estudiar les condicions estructurals de l'obra i la seva incidència sobre els esmentats aspectes.

b) Restaurants, hotels i, en general, qualsevol instal·lació permanent confrontant amb una carretera convencional o una via de servei. El projecte ha de comprendre l'estudi del traçat dels accessos, aparcaments, senyalització, ferm, drenatge, enllumenat, ornamentació i altres elements inherents a la instal·lació. Aquests elements s'han de dissenyar de manera que no afectin ni a la seguretat viària ni a la qualitat paisatgística de l'entorn de la carretera.

c) Urbanitzacions, instal·lacions industrials, esteses aèries, conduccions, xarxes d'abastament i sanejament, accessos, explanacions i, en general, qualsevol altre element d'urbanització. El projecte ha de recollir especialment l'ordenació de la zona compresa entre la línia d'edificació i la carretera, en els seus diferents aspectes i ha de contemplar les molèsties o perills que la instal·lació, o els elements que s'hi utilitzin, puguin produir a la circulació, així com els perjudicis a les característiques mediambientals de l'entorn de la carretera.

102.3 Pel que fa als accessos s'ha de presentar el projecte específic d'accessos previst al capítol III d'aquest mateix títol.

102.4 Prèviament a la sol·licitud d'autorització les persones interessades poden consultar als serveis territorials competents la viabilitat de la construcció projectada així com obtenir informació i orientació sobre els requisits jurídics o tècnics que les disposicions vigents imposin a les actuacions que es proposin realitzar.

Article 103

Condicions generals per a l'atorgament d'autoritzacions

103.1 Les autoritzacions han d'imposar les condicions que, en cada cas, es considerin oportunes per a la correcta explotació de la carretera i per evitar danys i perjudicis a la seva infraestructura, als seus elements funcionals, a les instal·lacions addicionals, a la seguretat de la circulació viària i a les condicions mediambientals de l'entorn.

103.2 Les obres autoritzades s'han d'executar d'acord amb la documentació presentada i amb les condicions que s'incorporin a la pròpia autorització.

103.3 Es pot establir el dipòsit d'una garantia per a la correcta execució de l'obra en aquelles autoritzacions que afectin el domini públic.

103.4 La persona titular de l'autorització és la responsable dels accidents i perjudicis que es puguin ocasionar al trànsit i dels danys a elements de la carretera o a tercers, derivats directament o indirecta de les actuacions.

Article 104

Condicions particulars per a cada tipus d'actuació

En l'atorgament d'autoritzacions s'han d'observar en particular les normes següents:

a) Plantació i tala d'arbres i arbustos.

Només es poden autoritzar en zones de servitud i afectació, sempre que no perjudiquin a la visibilitat de la carretera ni a la seguretat de la via.

b) Línies aèries.

S'han d'autoritzar d'acord amb les determinacions establertes a l'article 83 d'aquest Reglament. La distància mínima s'ha d'aplicar també en els casos d'encreuaments aeris, en els quals el gàlib serà fixat pel servei territorial competent en matèria de carreteres atenent a criteris de seguretat viària.

c) Conduccions subterrànies.

No s'autoritzen a la zona de domini públic a menys que, excepcionalment i amb la deguda justificació, així ho exigeixi la prestació d'un servei públic essencial o d'aquells que hagin estat declarats d'interès públic.

En la zona de servitud es poden autoritzar les conduccions subterrànies que corresponguin a la prestació d'un servei públic o d'aquells que hagin estat declarats d'interès públic, sempre i quan se situïn al més lluny possible de la carretera.

Les conduccions d'interès privat només s'autoritzen a la zona d'afectació. Excepcionalment i on no hagi una altra solució, es poden autoritzar en la zona de servitud, el més lluny possible de la carretera.

En el cas que es tracti de xarxes públiques de telecomunicacions, s'estarà al que digui la seva normativa específica.

d) Encreuaments subterranis.

Les obres dels encreuaments subterranis s'han d'executar de forma que produeixin les mínimes perturbacions a la circulació i s'ha de deixar el paviment de la carretera en les condicions anteriors, i han de tenir la deguda resistència.

La cota mínima de resguard entre la part superior de l'obra d'encreuament i la rasant de la carretera ha de ser fixada pel servei territorial competent en matèria de carreteres.

No s'autoritzen encreuaments a cel obert en autopistes i vies preferents, ni en carreteres convencionals amb intensitat mitja diària de circulació superior a 3.000 vehicles, i s'haurà d'efectuar l'encreuament mitjançant mina, túnel o perforació mecànica subterrània.

A la resta de carreteres i en les travesseres de població es poden autoritzar encreuaments a cel obert amb la deguda justificació, sempre deixant un carril per a la circulació dels vehicles.

També es poden utilitzar, excepcionalment i amb la deguda justificació, per a efectuar encreuaments les obres de pas o desguàs de la carretera sempre que s'asseguri l'adequat manteniment de les seves condicions funcionals i estructurals.

e) Tanques.

En la zona de servitud només es poden autoritzar tanques totalment diàfanes sobre piquets, permetent-se un muret de fonament de 0,30 m.

La reconstrucció de tanques existents s'ha de fer d'acord amb les condicions que s'imposarien en cas que fossin de nova construcció, excepte les operacions de mera reparació i conservació.

On resulti necessari el retranqueig de tanques per exigències derivades de la construcció de noves vies, duplicació de calçades, eixamplament de la plataforma o altres motius d'interès públic, es poden reposar en les mateixes condicions existents abans de la formulació del projecte d'obra, quant a la seva estructura i distància a l'aresta exterior de l'esplanació, i s'ha de garantir, en tot cas, que el tancament se situï fora de la zona de domini públic i que no resultin minvades les condicions de visibilitat i seguretat de la circulació viària.

f) Instal·lacions confrontants amb la carretera.

A més de complir les condicions que, en cada cas, siguin exigibles segons les característiques de la instal·lació, les edificacions han de quedar sempre per darrera de la línia d'edificació. Davant d'aquesta línia no s'autoritzen més obres que les necessàries per a vials, illots o zones enjardinades. Els aparcaments són autoritzables fora de la zona de servitud.

g) Instal·lacions industrials, agrícoles i ramaderes.

A més de les condicions que, en cada cas, siguin exigibles segons les característiques de l'explotació, es poden imposar condicions específiques per a evitar els perills que la instal·lació, o els seus elements puguin produir a la circulació, així com per a evitar perjudicis a les característiques mediambientals de l'entorn de la carretera.

h) Moviments de terres i explanacions.

Es poden autoritzar en les zones de servitud i afectació, sempre que no siguin perjudicials per a la carretera o la seva explotació, per modificació del curs de les aigües, reducció de la visibilitat, o qualsevol motiu similar.

i) Passos elevats.

Els estreps de l'estructura no poden ocupar la zona de domini públic, excepte amb autorització justificada del Servei Territorial. En carreteres amb calçades separades es poden ubicar pilars en la mitjana sempre que la seva amplada sigui suficient perquè no representi un perill per a la circulació i han de tenir, en el seu cas, un dispositiu de contenció de vehicles.

El gàlib mínim definitiu sobre la calçada serà de 5 m. Durant l'execució de l'obra aquest gàlib serà fixat pel Servei Territorial.

Les característiques de l'estructura han de tenir en compte la possibilitat d'eixamplament o variació de la carretera en un futur.

j) Passos inferiors.

La cota mínima de resguard entre la part superior de l'obra de pas i la rasant de la carretera ha de ser fixada pel Servei Territorial.

Les característiques de l'estructura han de tenir en compte la possibilitat d'eixamplament o variació de la carretera en un futur.

k) Abocadors.

No s'autoritzen en cap cas.

Article 105

Efectes de l'autorització

105.1 Les autoritzacions s'atorguen a reserva de les altres llicències i autoritzacions necessàries, sens perjudici de tercers i preservant els drets preexistents sobre els terrenys o béns. No suposen en cap cas la cessió del domini públic, ni l'assumpció per part de la Generalitat de Catalunya de cap responsabilitat respecte de la persona titular de l'autorització o de tercers.

105.2 Les obres o instal·lacions autoritzades s'han d'iniciar i han de finalitzar dins dels terminis que determini la pròpia autorització.

105.3 En els casos, que així s'especifiqui a l'autorització, no es poden iniciar les obres sense que el servei territorial competent hagi donat la conformitat al seu replanteig. A aquests efectes, la persona interessada ha de comunicar al servei territorial, amb una antelació mínima de deu dies, la data que preveu per a aquesta operació. El servei territorial ha d'estendre una acta de conformitat o, si és el cas, ha de fer constar els inconvenients que hi vegi, i s'ha de concedir el termini necessari per a la seva esmena. L'acta de conformitat del replanteig implica el permís definitiu d'iniciació de les obres.

105.4 En els casos que així s'especifiqui a l'autorització, les persones interessades han de comunicar al servei territorial competent, amb una antelació mínima de 10 dies, l'acabament de les obres, als efectes de reconeixement de l'execució de les obres. El servei territorial ha d'aixecar acta de conformitat o, cas contrari, si troba inconvenients, els ha de fer constar i ha de concedir el termini necessari per a la seva correcció. L'acta de conformitat de les obres implica el permís del seu ús pel que fa a competències de carreteres.

105.5 L'autorització tindrà efectes mentre existeixi l'objecte determinant del seu atorgament i serà transmissible prèvia notificació del canvi de titularitat al servei territorial.

105.6 L'atorgament d'una autorització d'aprofitament especial de la zona de domini públic comporta el pagament de la corresponent taxa. El seu import s'ha d'establir d'acord amb el que es determini a la normativa reguladora de les taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Article 106

Modificació, suspensió o resolució de l'autorització

106.1 El servei territorial competent pot, en qualsevol moment modificar, suspendre de manera temporal o resoldre l'autorització, quan ho requereixin les necessitats del servei de la carretera.

106.2 El procediment per a modificar, suspendre o resoldre l'autorització, s'inicia d'ofici i es tramita pel servei territorial corresponent. En qualsevol cas, abans de la proposta de resolució, s'ha de donar audiència a les persones afectades a fi i efecte que puguin formular les alegacions que creguin pertinents.

Article 107

Resolució de l'autorització per causes imputables a la persona autoritzada

El servei territorial competent en la matèria pot declarar la resolució de l'autorització, previ advertiment, quan l'execució de les obres autoritzades es paralitzi per causes imputables a la persona autoritzada.

Capítol II

Funcionalitat de la via

Article 108

Mesures relatives a la funcionalitat de la via

108.1 Les mesures de funcionalitat de la via són les següents:

- a) Establir limitacions a la circulació o restriccions en l'ús general de la xarxa per tal d'assegurar la correcta funcionalitat de la via tant pel que fa a la seguretat de la infraestructura, a la seguretat de les persones usuàries o a la fluïdesa de la circulació, així com per tal de gestionar adequadament la xarxa viària i executar obres de construcció i explotació.
- b) Autoritzar o informar si s'escau, d'acord amb les seves competències, usos singulars o excepcionals de la xarxa viària, diferents dels propis pels que aquesta s'ha concebut, per tal de facilitar les necessitats productives o socioculturals.

108.2 Quan els usos singulars de l'apartat b) d'aquest article resultin incompatibles amb la seguretat de la infraestructura, la seguretat de les persones usuàries o la fluïdesa de la circulació, les autoritzacions o informes han d'establir les corresponents limitacions a la circulació o restriccions en l'ús general de la xarxa.

108.3 S'ha de donar trasllat de les autoritzacions i informes que s'emetin a l'organisme competent en matèria de trànsit.

Article 109

Actuacions encaminades a millorar l'ús de les carreteres

109.1 El/La cap del servei territorial competent en la matèria pot imposar, en l'àmbit de les seves competències, si les condicions meteorològiques, la situació, les exigències tècniques de seguretat de la infraestructura viària o de la seguretat de les persones usuàries ho exigeixen, limitacions temporals o permanents a la circulació en determinats trams o parts d'una carretera.

Es poden establir, amb l'informe previ dels òrgans administratius directament afectats en funció de llurs competències, limitacions a la circulació de diferents tipus de vehicles en funció de la naturalesa i les característiques de les carreteres.

109.2 El/La cap del servei territorial competent en la matèria pot reservar a l'ús exclusiu de vehicles automòbils determinats itineraris o trams de les vies segregades, amb la finalitat de facilitar la comoditat i la seguretat de la circulació i garantir l'adequada prestació del servei públic encomanat.

109.3 El/La cap del servei territorial competent en la matèria pot també per tal de millorar l'ús de les carreteres establir altres mesures d'ordenació tal com: limitacions de velocitat, carrils reservats, sentit únic de circulació, prohibicions de gir, prioritat en interseccions, prohibicions de parada o estacionament i en general qualsevol mesura aplicable en matèria de circulació que tingui caràcter permanent o provisional. L'establiment d'aquestes mesures en trams urbans s'ha d'efectuar d'acord amb l'article 37 de la Llei i, en qualsevol cas, l'establiment de bandes d'estacionament o qualsevol mesura que canviï l'àmbit de la calçada en trams urbans requereix el previ acord entre l'ajuntament i el titular de la carretera.

109.4 Les limitacions que determina aquest article s'han d'efectuar en tot cas mitjançant la corresponent senyalització i si cal amb les mesures addicionals necessàries.

Article 110

Restriccions de trànsit per obres

110.1 El/La cap del Servei Territorial de Carreteres és competent per autoritzar restriccions de trànsit per motiu d'obres que suposen limitacions temporals per talls d'un o més carrils de circulació o, fins i tot, de tota la carretera.

110.2 Les autoritzacions per restriccions de trànsit per obres fixes que impliquin ocupacions de la calçada en travesseres s'han de notificar a les entitats locals corresponents als termes municipals on es produeixen l'ocupació de la calçada.

110.3 Les autoritzacions de restriccions de trànsit per obres que impliquin el tall total de la calçada s'han de notificar a les entitats locals corresponents als termes municipals on es produeixen els talls.

110.4 Les autoritzacions per restriccions de trànsit per obres que suposin el tancament total de la carretera o bé puguin provocar importants col·lapses de trànsit s'han d'anunciar específicament en mitjans de comunicació d'àmplia difusió.

110.5 Les autoritzacions de restriccions de trànsit, motivades per obres fixes, que suposin limitacions temporals per talls d'un o més carrils de circulació, s'han de comunicar al Servei Català de Trànsit. Quan aquestes restriccions suposin el tancament total de la carretera o bé puguin provocar importants col·lapses de trànsit, s'ha de demanar informe previ al Servei Català de Trànsit.

Article 111

Transports especials

111.1 Les autoritzacions que correspongui atorgar d'acord amb la legislació específica de trànsit als vehicles que per les seves característiques tècniques o per la càrrega que transporten superin les mesures i dimensions màximes establertes, requereixen informe vinculant del Servei Territorial.

Aquests informes vinculants es poden referir a un viatge en concret o bé a diversos viatges durant un termini. A més, en aquest darrer cas, es poden referir a un itinerari concret o a un conjunt de carreteres.

111.2 El/La directora/a general competent en la matèria pot emetre informes genèrics que regulin la circulació de transports especials quan concorrin circumstàncies que justifiquin un tractament global d'aquests transports.

111.3 En cas que l'itinerari sol·licitat no sigui adequat l'informe pot proposar un itinerari alternatiu.

Article 112

Proves esportives

112.1 Les autoritzacions que correspongui atorgar d'acord amb la legislació específica

de trànsit per a la realització de proves esportives requereixen informe vinculant del cap del Servei Territorial.

112.2 Els rètols informatius indicatius de la prova esportiva tenen únicament caràcter eventual i han de ser retirats pel promotor de la prova quan aquesta s'hagi realitzat.

En qualsevol cas aquests rètols no es poden col·locar en els suports de la senyalització viària.

112.3 La persona sol·licitant ha de presentar un estudi detallat de l'horari de les diferents fases de la prova, en relació als diferents trams de carretera afectats, i sempre ha d'indicar l'horari dels talls de carretera escaients.

112.4 La persona sol·licitant ha d'aportar un estudi amb les mesures necessàries per fer efectius els talls de carretera i per reduir les molèsties i garantir la seguretat de la resta de les persones usuàries de la xarxa viària.

Article 113

Altres usos singulars

113.1 Les autoritzacions d'altres usos excepcionals de la carretera s'han d'atorgar pel/la cap del servei territorial competent en la matèria i han d'expressar les condicions que siguin adients i en especial les mesures de protecció.

113.2 Llevat que es pugui habilitar un itinerari alternatiu a la carretera, les autoritzacions referents a fires, actes de festes majors i altres usos singulars similars determinaran de manera específica que les activitats han de tenir lloc, preferentment fora de les zones de domini públic i de servitud. Les zones on es desenvolupen aquestes activitats s'han de delimitar, pel part de les persones promotores o organitzadores, amb les mesures de protecció adients per evitar que corrin perill tant els assistents a la celebració dels actes com els usuaris de la carretera.

Article 114

Instal·lacions de recompte i pesatge

114.1 El servei territorial competent en la matèria pot establir en punts estratègics de la xarxa de carreteres instal·lacions de recompte i estacions de pesatge per al coneixement i el control de les característiques del trànsit a les diverses infraestructures viàries.

114.2 Les instal·lacions de recompte i les estacions de pesatge requereixen la prèvia autorització del servei territorial competent en la matèria. Les dades que obtinguin aquestes instal·lacions s'han de comunicar al servei territorial competent.

Article 115

Garanties i estudi d'incidència sobre el sistema viari

115.1 En els casos d'usos singulars d'una via que impliquin perillositat o increment d'intensitat, el sol·licitant de l'autorització o, si s'escau, l'organisme que demana l'informe, ha de presentar un estudi detallat de la incidència sobre el sistema viari en el qual s'ha de justificar que l'ús especial de la carretera no ocasionarà danys a aquesta, que la seguretat de la circulació quedarà garantida i que es prendran les mesures necessàries per reduir al màxim els possibles perjudicis a la resta dels usuaris de la carretera.

115.2 L'autorització administrativa corresponent ha de contemplar les condicions que s'hauran de complir per pal·liar el referit impacte.

115.3 L'obtenció d'aquesta autorització especial està subjecta, entre d'altres requisits, a l'obligació de constituir una garantia per l'import dels possibles danys.

115.4 Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització, sense que s'hagi notificat resolució expressa per l'òrgan competent, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.

Capítol III

Accessos

Secció 1a

Classificació i ordenació

Article 116

Classificació

Els accessos es classifiquen, segons el seu ús i intensitat de trànsit, tant si són directes com resultants d'un vial de connexió, en les categories següents:

- a) Primera. Tenen aquesta categoria tots els accessos que generin més de 1.000 vehicles/dia d'IMD i en qualsevol cas els de les estacions de servei.
- b) Segona. Tenen aquesta categoria tots els accessos que generin entre 100 i 1.000 vehicles/dia d'IMD i en qualsevol cas les vies que connectin amb zones industrials, comercials, residencials i de serveis.
- c) Tercera. Vies o accessos amb IMD menor de 100 vehicles.

Article 117

Limitacions dels accessos per raó de la carretera

117.1 A les autopistes només poden connectar els accessos corresponents a vies amb nivell funcional mínim de carreteres i els accessos als seus propis elements funcionals.

117.2 A les vies preferents només es poden autoritzar els accessos corresponents a vies amb nivell funcional mínim de carreteres, als seus propis elements funcionals i a calçades laterals.

117.3 A les vies qualificades com a preferents en el Pla de carreteres, que encara no estiguin condicionades com a tals, hi pot accedir qualsevol via d'ús i domini públic sense possibilitat de gir a l'esquerra, així com les estacions de servei amb accés únic i exclusiu des de la carretera.

117.4 A les vies convencionals, amb limitacions d'accessos, només poden connectar amb la carretera els accessos corresponents a la primera categoria definida a l'article 116.

117.5 A les vies convencionals de la xarxa bàsica fora de travesseres no s'admeten accessos d'entrada amb instal·lacions semafòriques, maniobres de parada (STOP), ni cedir el pas sense via d'acceleració, exceptuant les interseccions giratòries.

117.6 A les vies convencionals amb més d'un carril per sentit de circulació no s'admeten cap tipus d'accés amb encreuaments a nivell. Els accessos de primera i segona categoria han d'estar dotats de vies de canvi de velocitat.

117.7 A les vies convencionals amb un carril per sentit de circulació i d'IMD superior a 5.000 vehicles, els accessos de primera i segona categoria no han de tenir encreuaments a nivell. Aquests accessos han d'estar dotats de carrils de desacceleració quan la velocitat de projecte de la carretera sigui major de 50 km/h i de carril d'acceleració quan la velocitat de projecte de la carretera sigui major de 70 km/h.

Els accessos de tercera categoria corresponents a aquestes carreteres, poden donar lloc a encreuaments a nivell quan no sigui possible el canvi de sentit a menys de 1.500 m de l'accés.

117.8 A les vies convencionals que no tenen més d'un carril per sentit de circulació i d'IMD compresa entre 2.000 i 5.000 vehicles, els accessos de primera categoria estan dotats de carrils de desacceleració quan la velocitat de projecte de la carretera sigui major de 50 km/h i de carril d'acceleració quan la velocitat de projecte de la carretera sigui major de 70 km/h.

Els accessos de segona categoria estan dotats de carrils de desacceleració quan la velocitat de projecte de la carretera sigui major de 70 km/h.

Article 118

Limitacions per raó de la visibilitat

118.1 Els accessos han de tenir una visibilitat de la carretera superior a la distància de parada corresponent al carril i sentit de circulació del marge on està situat l'accés.

118.2 La distància de visibilitat ha de ser més gran que la necessària per ultrapassar el carril contrari, quan estigui permès el gir a l'esquerra d'entrada o sortida a la carretera.

118.3 La visibilitat a l'accés s'ha de mesurar a partir d'un punt situat a 3 m del límit de la calçada i la velocitat a considerar ha de ser l'específica de recorregut.

Article 119

Limitació per raó de distància respecte a altres accessos

119.1 A les vies segregades i a les carreteres convencionals amb limitació d'accessos, la distància dels accessos autoritzables respecte d'altres accessos, ha de ser com mínim de 1.200 m.

119.2 A la resta de vies convencionals, les distàncies mínimes dels accessos autoritzables de primera o segona categoria respecte a altres carreteres o accessos de similar categoria ha de ser de 200 m. Als trams urbans que no tinguin la condició de travessera i en els trams interurbans en què la velocitat de recorregut sigui menor de 50 km/h, aquesta distància pot reduir-se a 50 m.

119.3 La distància mínima dels accessos autoritzables de tercera categoria respecte a altres accessos d'igual o superior categoria, ha de ser de 50 m.

119.4 No s'admetrà cap accés en els carrils de canvi de velocitat ni tampoc 200 m abans i després dels trams especials, com túnels, obres de pas de més de 100 m de longitud, bifurcacions, llits de frenat, etc.

119.5 Totes les distàncies a què fa referència el present article s'han de mesurar entre les dues seccions transversals en què la via d'incorporació o de canvi de velocitat pel mateix sentit de circulació tingui una amplada d'1,50 m.

Secció 2a

Calçades laterals

Article 120

Definició i categoria

120.1 Són vies sensiblement paral·leles a la carretera, separades físicament d'ella i que serveixen per a donar accés a més d'una via o activitat. En general, les calçades laterals que formen part de la xarxa de carreteres, tenen la categoria següent:

- a) La de la carretera de més categoria de les que hi accedeixen.
- b) Quan no hi hagi cap carretera que hi accedeixi, té categoria de carretera convencional.

120.2 El director general competent en la matèria pot declarar la limitació d'accessos en una calçada lateral en funció de la IMD de la calçada lateral mateixa o la de les carreteres que hi accedeixen.

Article 121

Limitacions

121.1 Els accessos de vies o activitats a calçades laterals que formen part de la xarxa de carreteres tenen les mateixes característiques i limitacions que els accessos directes corresponents a carreteres convencionals, llevat de les limitacions que s'imposen per raó de distàncies a altres accessos, que s'ha de reduir al 50% del que estableix l'article 119 d'aquest Reglament.

121.2 Tant en les calçades que formen part de la xarxa de carreteres com les que no en formen part, els accessos de primera i segona categoria no poden situar-se a menys de 75 m del punt d'inici de la calçada lateral i a 50 m del punt final. S'entén com punt d'inici, aquell en el qual la secció de la calçada lateral queda separada 1 m de la calçada de la carretera de la que constitueix calçada lateral.

En els accessos de tercera categoria, la distància anterior ha de ser de 25 m.

Article 122

Titularitat

Les calçades laterals que resultin de la reordenació d'accessos o del planejament urbanístic poden ser de titularitat pública o privada.

Secció 3a

Reordenació d'accessos

Article 123

Limitació d'accessos

La persona titular del departament competent en la matèria pot limitar els accessos a les carreteres i establir, amb caràcter obligatori, els punts on s'han de construir aquests accessos.

Article 124

Reordenació d'accessos

124.1 El conseller o consellera del departament competent en la matèria pot ordenar els accessos o reordenar els existents, mitjançant la aprovació del projecte corresponent, que produeix, si s'escau, els efectes que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 17 de la Llei.

124.2 El projecte, quan el seu contingut ho faci necessari, s'ha de sotmetre a informació pública per tal que els interessats, durant un termini de trenta dies, puguin presentar al·legacions.

124.3 Quan el projecte, pel seu contingut, no requereixi informació pública s'ha de sotmetre a consulta prèvia de l'ajuntament.

Article 125

Iniciativa particular

125.1 L'establiment d'un nou accés d'iniciativa particular, la reordenació dels accessos existents o la modificació de l'ús, requereixen autorització.

125.2 L'autorització d'accessos no suposa exclusivitat en l'ús del domini públic. El servei territorial competent en la matèria pot limitar i condicionar l'ús de l'accés. En l'autorització s'ha de definir la zona de domini públic, les condicions de manteniment i, si s'escau, establir el corresponent cànon.

Secció 4a

Contingut dels projectes i procediment

Article 126

Contingut dels projectes

126.1 Els projectes d'accessos i calçades laterals han de ser subscrits per enginyers o enginyeres de camins, canals i ports o per enginyers o enginyeres tècniques d'obres públiques, d'acord amb les seves respectives competències i visats pel corresponent col·legi professional, sense perjudici de les facultats d'altres professionals per a l'execució de les obres excloses d'aquest Reglament.

126.2 Els projectes esmentats al paràgraf anterior han de constar com a mínim dels documents següents:

a) Memòria justificativa de la solució adoptada en especial de l'acompliment de les prescripcions d'aquest Reglament, en relació a l'ús de l'accés. Ha d'incloure l'estudi de la previsió de trànsit quan pugui superar 100 vehicles/dia i de la repercussió sobre la xarxa viària quan aquesta previsió superi en hora punta 400 vehicles/hora.

b) Plànols, que han de definir almenys els següents elements:

Característiques de la carretera com a mínim 200 m abans i després de l'accés: planta, alçat, secció, visibilitat disponible des de la carretera i des dels accessos, senyalització horitzontal i vertical i altres accessos si existissin.

Plànol parcel·lari de la zona ocupada per l'accés. Qualificació del sòl i usos autoritzats.

Traçat, senyalització, afermat, drenatge i il·luminació de l'accés i de la zona de circulació, si s'escau.

Situació de les zones d'estacionament i dels edificis i instal·lacions, si s'escau.

Definició específica de la zona de domini públic ocupada i de les obres que l'afectin.

c) Plec de condicions dels materials a utilitzar i de l'execució de les unitats d'obra.

d) Pressupost.

Article 127

Obres en zona de domini públic

127.1 Els projectes han de definir la zona de domini públic ocupada i les obres que l'afectin o modifiquin.

127.2 En el cas que les obres puguin afectar l'estructura de la carretera, l'organisme titular de la via pot optar per l'execució directa de la part de les obres que puguin afectar l'estructura de la carretera, a càrrec del peticionari.

Igualment en el cas de que les condicions de manteniment puguin afectar les pròpies de la carretera, l'organisme titular de la via pot assumir el manteniment d'aquests elements a càrrec del beneficiari.

Article 128

Autoritzacions

128.1 L'autorització de tots els accessos a carretera, inclosos els situats en trams urbans, correspon als serveis territorials competents en la matèria.

128.2 El procediment de les autoritzacions d'accessos es regeix per l'establert en l'article 100 i següents en general, i en particular pel que s'especifica a continuació.

Amb la sol·licitud s'ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Acreditació de la personalitat de la persona sol·licitant.

b) Declaració acreditativa de la disponibilitat dels terrenys a ocupar.

c) Projecte de les obres d'acord amb els articles 126 i 127 d'aquest Reglament.

d) Justificació de la conformitat de la solució adoptada en el projecte amb el planejament urbanístic.

128.3 En cas de modificacions al projecte durant la tramitació de l'expedient o pels condicionaments de l'autorització, la persona interessada ha de presentar un text refós del projecte que reculli aquestes modificacions i que servirà de base a la autorització.

128.4 En tots els casos és preceptiva la consulta prèvia prevista a l'article 35.3 de la Llei a l'ajuntament respectiu, abans de procedir a l'autorització, si bé pot aportar-se per l'interessat, en el període de tramitació de l'expedient, l'informe favorable de l'ajuntament.

128.5 En tot cas les autoritzacions i els convenis de construcció han de determinar expressament les condicions de manteniment i les modificacions introduïdes en el domini públic, si s'escau.

128.6 Transcorreguts quatre mesos des de la presentació de la sol·licitud d'autorització, sense que s'hagi notificat resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.

Article 129

Execució de les obres

Amb anterioritat a l'inici de les obres, l'interessat ha de comunicar el nomenament del seu tècnic competent, acompanyat de l'assumeix de direcció d'obra visat pel col·legi professional corresponent, el qual procedirà al replanteig. No es poden iniciar les obres sense que s'hagi donat conformitat a l'acta de replanteig per part del servei territorial competent en la matèria.

Article 130

Recepció de les obres

130.1 La persona interessada, dintre del termini fixat per l'autorització ha de comunicar l'acabament de les obres, mitjançant el corresponent certificat de la direcció tècnica de les mateixes. Igualment ha de presentar la memòria d'obra executada.

130.2 Les obres efectuades requereixen la conformitat de l'Administració. Aquest requisit és indispensable per a l'inici de l'activitat.

Article 131

Procediment abreujat

Pels accessos de tercera categoria no cal la presentació del corresponent projecte i no estan subjectes a les prescripcions dels articles 129 i 130 d'aquest capítol, si bé han de complir les condicions i les limitacions establertes en l'article 117 d'aquest Reglament.

Article 132

Informes previs

132.1 Qualsevol persona pot sol·licitar un informe previ sobre la idoneïtat i condicions per a la construcció d'un accés en una carretera.

Els informes previs tenen una validesa d'un any, llevat que per modificació es modifiquin les condicions de la carretera. En aquests casos quedarà sense efecte qualsevol tipus d'informe.

132.2 Les sol·licituds d'informe han d'adjuntar la documentació següent:

a) Plànol d'emplaçament a escala 1:5.000.

b) Plànol parcel·lari de la zona i cèdula de qualificació urbanística.

c) Planta sobre topografia recent a escala 1:1.000, amb la disposició prevista de l'accés i les característiques de la carretera (200 m abans i després de l'esmentat accés), referides a elements fixos del terreny o de la carretera, de manera que sigui possible la seva identificació.

Capítol IV

Delimitació del dret de propietat per a la preservació del domini públic viari

Article 133

Règim general

Les limitacions d'usos i activitats imposades per aquest Reglament a la propietat o titularitat de drets sobre immobles configuren el contingut ordinari del dret de propietat i no donen lloc a indemnització.

Article 134

Afectacions singulars

L'ocupació temporal per l'Administració de la zona de servitud i de la zona d'afectació, i els danys i perjudicis que, si s'escau, es puguin produir són indemnitzables en els termes que determina la legislació general aplicable.

Article 135

Conservació d'immobles

135.1 Les persones propietàries de terrenys, construccions i qualsevol altres béns afectats per les determinacions d'aquest Reglament han de mantenir-los en les condicions de seguretat, salubritat i ornament públic exigibles, d'acord amb la legislació urbanística. Els serveis territorials competents en la matèria poden posar en coneixement de la corporació local corresponent l'incompliment d'aquesta obligació, als efectes del que estableix la legislació urbanística.

135.2 En el supòsit que una construcció, pel seu estat ruïnós, pugui ocasionar danys a la carretera o ésser motiu de perill per a la circulació, els serveis territorials o l'ajuntament corresponent han d'adoptar les mesures cautelars que siguin necessàries per garantir la seguretat de la via. L'ajuntament ha d'incoar si, s'escau, l'expedient corresponent de declaració de ruïna o d'acord de demolició, en el supòsit que la ruïna sigui imminent, d'acord amb la normativa vigent.

135.3 En el supòsit que un element confrontant amb la carretera comporti un estat de deteriorament molt greu i produeixi una situació de perill imminent per a les persones usuàries de la carretera, l'administració titular de la via pot executar d'ofici, d'una manera immediata, les actuacions necessàries per mantenir la seguretat de la carretera.

135.4 La llicència per l'enderrocament de construccions que puguin afectar a la carretera, necessita l'informe previ del titular de la via i ha de determinar l'obligatorietat de col·locar tanques de protecció. Abans de la demolició de l'immoble s'ha de donar coneixement al titular de la via de l'inici del treball.

Així mateix, abans de procedir a l'enderrocament de l'edifici, especialment si es ruïnós, s'han de col·locar els apuntalaments que permetin mantenir la seguretat de la carretera i dels usuaris de la via. La despesa corresponent anirà a càrrec del propietari de l'edificació que s'hagi d'enderrocar.

TÍTOL CINQUÈ

Protecció de la legalitat i règim sancionador

Capítol I

Mesures de protecció

Article 136

Mesures cautelars

136.1 El servei territorial competent en la matèria ha d'ordenar, un cop iniciat el procediment sancionador, la paralització immediata de les obres i la suspensió dels usos que no disposin de l'autorització preceptiva o no s'ajustin a les condicions de l'autorització atorgada. La paralització tindrà el caràcter de mesura provisional i cautelar.

136.2 El Servei Territorial pot acordar, per assegurar l'efectivitat de la resolució a què es refereix l'apartat 1, el precintatge de les instal·lacions i la retirada dels materials i la maquinària que s'utilitzin en les obres, a càrrec de la persona interessada.

136.3 En el termini d'un mes de la notificació de l'ordre de suspensió, la persona interessada ha de sol·licitar l'autorització pertinent o, si escau, ajustar les obres a l'autorització concedida. Com a conseqüència d'aquesta nova autorització o d'ajustar-se les obres a l'autorització, les mesures cautelars adoptades queden sense efecte.

136.4 L'adopció de les mesures cautelars que corresponguin es farà sense perjudici de les sancions i de les responsabilitats de qualsevol ordre que siguin procedents.

Article 137

Execució

Si transcorre el termini a què es refereix l'apartat 3 de l'article anterior i la persona interessada no ha sol·licitat l'autorització o no ha ajustat les obres a les condicions prescrites, el servei territorial competent ha d'ordenar la demolició de les obres i impedir definitivament els usos. La demolició en cas d'incompliment pot ser executada subsidiàriament pel propi servei territorial competent i a càrrec de la persona interessada. El servei territorial competent ha de procedir de la mateixa manera si l'autorització és denegada perquè no resulta ajustada a la normativa vigent.

Article 138

Suspensió dels efectes de les autoritzacions i les llicències

Si el contingut d'una autorització o d'una llicència constitueix una infracció viària de caràcter notori i greu, l'òrgan que l'ha atorgada ha d'acordar la suspensió dels seus efectes i la paralització immediata de les obres iniciades i ha de procedir, en el termini de tres dies, a trametre l'acord a l'òrgan jurisdiccional competent, a l'efecte del que estableix la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 139

Nul·litat d'autoritzacions i llicències

Són nul·les de ple dret les autoritzacions administratives i les llicències que hagin estat atorgades vulnerant el que estableix la Llei i aquest Reglament.

Article 140

Danys al domini públic viari

140.1 La producció de danys en una carretera i en els seus elements funcionals origina la incoació i la tramitació de l'expedient administratiu corresponent al presumpte responsable, per tal de determinar la veracitat dels fets i, en el seu cas, determinar la indemnització dels danys i els perjudicis causats, que és exigible per via de constrenyiment.

140.2 El servei territorial competent ha de traslladar al presumpte responsable dels danys una valoració o factura detallada del cost de la reparació d'aquests i li ha d'atorgar un termini de 15 dies perquè presenti per escrit les alegacions que consideri adients en defensa dels seus interessos.

140.3 L'import de la indemnització dels danys causats a la carretera s'ha de fixar definitivament en la resolució corresponent.

140.4 L'ingrés de l'import dels danys s'ha d'efectuar mitjançant carta de pagament d'acord amb els terminis establerts a la pròpia resolució.

140.5 En el supòsit que la reparació d'un dany sigui urgent per al servei normal de la carretera, el servei territorial competent ha de portar-la immediatament a terme, a càrrec del causant.

Capítol II

Infraccions

Article 141

Tipificació

Constitueix infracció administrativa la vulneració de les prescripcions contingudes en la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres i tipificades en el seu article 46.

Article 142

Responsabilitat per infraccions

142.1 En general, són responsables de les infraccions administratives, les persones físiques o jurídiques, següents:

- a) L'empresari o persona que executa l'acció tipificada com a infracció.
- b) L'agent, el gestor o l'impulsor i, en matèria de publicitat i rètols, l'anunciant i l'agència de publicitat.
- c) El propietari o propietària del terreny
- d) El tècnic director o tècnica directora

142.2 En el cas d'incompliment de les condicions d'una concessió o autorització administrativa és responsable el seu titular.

142.3 Si les infraccions són imputables a una persona jurídica, poden ésser considerades com a responsables subsidiàries les persones físiques que n'integren els òrgans rectors o de direcció, llevat que hagin dissentit dels acords adoptats.

Article 143

Prescripció de les infraccions

143.1 El termini de prescripció de les infraccions és de quatre anys per a les greus i molt greus i d'un any per a les lleus. Aquest termini es comença a comptar des de la data en què ha estat comesa la infracció o, si aquesta és continuada des de la data en què s'ha realitzat l'últim acte mitjançant el qual ha estat consumada.

143.2 En el cas de publicitat s'entén com a últim acte l'últim moment en què s'estigui realitzant la publicitat.

143.3 Si els fets, els actes o les omissions constitutius d'infracció són desconeguts per manca de signes externs, el termini comença a comptar a partir de la data en què aquests es manifestin.

143.4 El còmput del termini de prescripció d'infraccions motivades per construccions o instal·lacions s'inicia quan aquestes estan totalment acabades, i es consideren acabades quan estan en condicions d'utilitat per a la finalitat prevista, sense cap altra actuació posterior.

Article 144

Interrupció de la prescripció

El termini de prescripció de les infraccions s'interromp en el moment en què s'inicia el procediment sancionador amb coneixement del presumpte responsable i s'inicia novament si aquest es paralitza per més d'un mes, per causa no imputable a la persona interessada, o bé es produeix declaració de caducitat.

Capítol III

Procediment sancionador

Article 145

Regulació

La tramitació dels expedients sancionadors en matèria de carreteres s'ajustarà a allò establert per la normativa reguladora de l'exercici de la potestat sancionadora de la Generalitat de Catalunya, amb les especificitats assenyalades per aquest Reglament.

Article 146

Potestat sancionadora

L'exercici de la potestat sancionadora en l'àmbit de carreteres i llurs zones de protecció de titularitat de la Generalitat correspon als òrgans competents d'acord amb el que disposa aquest Reglament.

Article 147

Funcions de control i vigilància viària

147.1 El personal dels serveis territorials competents, encarregat de la vigilància viària, ha de comunicar i informar de les infraccions que es puguin cometre d'acord amb el que disposa la Llei i aquest Reglament.

147.2 El personal que fa la vigilància pot, quan les circumstàncies ho permetin i sempre que no se'n derivi perill, danys o perjudicis greus per a les persones usuàries, advertir, assessorar i facilitar els tràmits perquè es compleixi la normativa aplicable.

147.3 La descripció dels fets que resultin recollits en les actes, butlletes i informes formalitzats pel personal funcionari als quals es reconegui la condició d'autoritat, que exerceix les funcions de control i vigilància per a la defensa i protecció de la via, tenen valor probatori, sens perjudici del resultat d'altres proves que pugui aportar la persona interessada o del conjunt de proves que es practiquin durant la instrucció del procediment.

147.4 El personal designat per realitzar funcions de vigilància i control de les carreteres està facultat per examinar, prèvia identificació i sense avís previ, els terrenys de propietat privada en els quals s'hagin de comprovar les actuacions corresponents i poder així recollir informació i dades per executar millor llurs tasques, sempre que es tracti d'espais oberts.

147.5 Si es tracta d'espais tancats o que constitueixin domicili particular, llevat que hi hagi consentiment del seu titular, cal obtenir, prèviament, l'autorització judicial pertinent. A aquest efecte no es considera com a espai tancat quan dins de la zona de domini públic hi hagi fils metàl·lics totalment diàfans a fi d'impedir el pas del bestiar cap a la carretera.

Article 148

Fases del procediment

El procediment sancionador s'ha de tramitar de la forma següent:

1. El procediment s'inicia d'ofici com a conseqüència dels comunicats formulats pels serveis de vigilància adscrits a les unitats responsables de l'ús i defensa dels Serveis Territorials o per denúncia formulada per altres persones físiques o jurídiques, així com per altres organismes per raó de les seves competències.

Advertida l'existència d'una possible infracció, el Servei Territorial de Carreteres, abans de l'acord d'iniciació de l'expedient, pot ordenar un període d'informació prèvia amb la finalitat d'esbrinar les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

2. Si hi ha indicis racionals d'infracció, el cap del Servei Territorial ha d'incoar un expedient sancionador al presumpte infractor o infractora.

A l'acord d'iniciació s'ha de nomenar un instructor o instructora i un secretari o secretària.

En supòsits de competències concurrents, no constitueix impediment per incoar l'expedient sancionador, l'aportació de llicències, permisos o qualsevol altra autorització administrativa emparada en altres disposicions legals, ni tampoc el fet de que s'hagi sol·licitat l'autorització exigible d'acord amb la Llei, amb posterioritat a la comissió dels fets.

3. L'Instructor o instructora, si s'escau, per a esbrinar el fet, ha de practicar les diligències i les proves que consideri convenients i també ha de demanar els informes que resultin imprescindibles.

L'Instructor o instructora ha de formular el plec de càrrecs que s'ha de notificar al presumpte infractor juntament amb l'acord d'iniciació, el qual disposa d'un termini de deu dies per presentar les alegacions pertinents i per proposar les proves oportunes per a la seva defensa.

4. L'Instructor o instructora ha de realitzar i ordenar la pràctica de les proves i actuacions que conduixin a la determinació dels fets i responsabilitats susceptibles de sanció i, a la vista de les actuacions practicades ha d'elaborar la proposta de resolució.

La proposta de resolució s'ha de notificar a l'interessat perquè en el termini de 10 dies pugui formular alegacions. Transcorregut aquest termini, s'ha d'elevat la proposta de resolució a l'òrgan competent per a la resolució de l'expedient.

5. L'òrgan competent ha de dictar la resolució corresponent i notificar-la a la persona interessada.

La resolució d'imposició de sanció ha de contenir la descripció dels fets, la o les persones físiques o jurídiques responsables, la infracció o infraccions comeses, la sanció o sancions que s'imposen, l'òrgan competent per imposar-les i la normativa aplicable en cada cas. També s'hi pot fer referència als pronunciaments necessaris sobre l'exigència a l'infractor per a la restitució del medi a l'estat anterior a la comissió de la infracció, així com als referents a la indemnització pels danys o perjudicis causats.

Article 149

Caducitat de l'expedient

149.1 Si transcorreguts 6 mesos des de l'acord d'iniciació, regulat a l'article 148.2 d'aquest Reglament, no recau cap resolució expressa, es produeix la caducitat del procediment, d'acord amb les normes reguladores del procediment administratiu comú.

149.2 Transcorregut el termini de caducitat, l'òrgan que en resulti responsable ha de dictar una resolució de declaració de caducitat i d'arxiu de les actuacions. En el supòsit que la infracció no hagi prescrit s'ha d'iniciar un nou procediment sancionador.

Capítol IV

Sancions i altres mesures

Secció 1a

Disposicions generals

Article 150

Tipus d'expedients

La vulneració de les prescripcions contingudes a la Llei de carreteres i en aquest Reglament poden donar lloc a la incoació, tramitació i resolució dels següents expedients, connexos i compatibles entre ells, els quals es poden tramitar de forma acumulada o independent:

- a) Expedients sancionadors.
- b) Expedients de restitució del medi físic alterat o transformat.

Tot això amb independència de l'obligació del rescabament dels danys i de la indemnització dels perjudicis a càrrec del causant.

Article 151

Regulació

151.1 Les accions o omissions que siguin constitutives d'infracció seran sancionades amb les quantitats que corresponguin d'acord amb l'article 50 de la Llei.

151.2 Els expedients de restitució del medi, s'ha d'instrumentar d'acord amb els preceptes continguts a la secció 3a d'aquest capítol.

Article 152

Executivitat

Les resolucions sancionadores són immediatament executives des que són fermes en via administrativa.

Secció 2a

Sancions

Article 153

Criteris per a la graduació de sancions

153.1 En la determinació de la sanció a imposar, l'òrgan competent ha de procurar la proporcionalitat deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada. Per a la graduació de la sanció s'han de tenir en compte els criteris següents, que poden ésser valorats separadament o conjuntament:

- a) La magnitud i perjudicis produïts al domini públic i a les instal·lacions addicionals.
- b) El risc objectiu per al domini públic i instal·lacions addicionals, i/o per a tercers, que es derivi com a conseqüència de la infracció.
- c) Els riscos objectius per a la seguretat viària que es derivin de la infracció.
- d) L'engany, la intenció i la reincidència.
- e) La quantia del benefici il·lícit obtingut.
- f) La transcendència econòmica i social de la infracció.

153.2 Es considera com a circumstància agreujant l'incompliment dels advertiments i requeriments de l'Administració per a paralitzar les obres, suspendre els usos o qualsevol altre per restaurar l'ordre jurídic infringit.

153.3 Es considera com a factor atenuant el compliment espontani de les obligacions o deures formals de l'infractor, per iniciativa pròpia, en qualsevol moment del procediment sancionador, abans de dictar-se resolució definitiva, així com el compliment de les mesures orientades a la restitució del medi que es puguin imposar de forma paral·lela al procediment sancionador.

153.4 Es considera reincidència, la comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.

Si s'aprecia reincidència, en infraccions tipificades en principi com a molt greus, l'import de la sanció es pot augmentar fins el doble de la quantitat que li correspondria si no hi hagués hagut reincidència, sense que pugui sobrepassar, per cap circumstància, el límit màxim establert per a la infracció qualificada de molt greu.

153.5 En cap cas la infracció pot suposar un benefici econòmic per a la persona infractora. Quan la suma de la sanció imposada representi un import inferior al benefici obtingut, s'ha d'augmentar l'import de la sanció o de la indemnització fins igualar el benefici esmentat.

Article 154

Multes coercitives

154.1 Per a l'execució dels actes administratius que impliquin conforme a aquest Reglament, una obligació per als destinataris es poden imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa l'article 52 de la llei de carreteres i la normativa sobre el procediment sancionador administratiu general, amb el requeriment i advertència prèvia corresponents.

154.2 Si l'Administració comprova l'incompliment d'allò que s'ha ordenat, en un període de temps que sigui suficient per dur a terme les actuacions necessàries, pot reiterar les multes coercitives, les quals no poden ésser d'una quantia superior a 601,01 euros cadascuna.

154.3 La imposició de multes coercitives és independent de la imposició de les sancions que puguin imposar-se amb aquest caràcter i compatible amb aquestes.

Article 155

Òrgans competents

155.1 Són òrgans competents per a la imposició de sancions, els següents:

- a) El director o directora general de carreteres, les sancions de fins a 30.050,61 euros.
- b) La persona titular del departament competent en matèria de carreteres les sancions d'entre 30.050,62 euros fins a 300.506,05 euros.
- c) El Govern de la Generalitat, les sancions de quantia superior a 300.506,06 euros com a conseqüència del major benefici obtingut per la persona infractora.

155.2 Són òrgans competents per a la imposició de les multes coercitives previstes en l'article 52 de la Llei, els caps dels serveis territorials de carreteres.

Secció 3a

Restitució del medi físic alterat o transformat

Article 156

Restitució del medi físic a l'estat anterior

156.1 Amb independència de la sanció administrativa que s'imposi, la persona infractora està obligada a restituir el medi físic i reposar la situació alterada a l'estat anterior a la comissió de la infracció i a abonar l'import de les despeses, els danys irreparables i els perjudicis ocasionats, dins del termini que en cada cas es fixi en la resolució corresponent, d'acord amb el que disposa l'article 53 de la Llei.

156.2 Les obligacions de restitució, reposició i indemnització són exigibles al promotor o promotora de l'activitat o a la resta dels responsables.

156.3 L'obligació de restituir el medi físic al seu estat originari, és exigible en qualsevol moment.

Article 157

Procediment per a la restitució del medi

157.1 La tramitació de l'expedient de restitució del medi s'inicia mitjançant la redacció d'una proposta de resolució, en la que han de constar la referència a la situació alterada, els pronunciaments de l'obligació de fer i les actuacions necessàries a realitzar pel causant de la situació alterada per tal de reposar el medi al seu estat originari. També s'ha d'incloure l'import de les despeses, danys i perjudicis ocasionats que es pot expressar en un pressupost ajustat i detallat d'acord amb els criteris establerts en l'article següent.

157.2 La proposta de resolució ha de ser notificada a la persona interessada per tal que en el termini de deu dies formuli les alegacions que estimi pertinents.

157.3 Transcorregut el termini atorgat per formular alegacions, es pot adoptar la resolució definitiva, en què es fixi el termini per restituir i l'import de les despeses, danys i perjudicis ocasionats.

157.4 Un cop transcorregut el termini fixat en la resolució sense que la persona interessada hagi restituit la situació física alterada, l'Administració pot realitzar les actuacions de forma subsidiària, a costa de l'obligat, o compel·lir el causant mitjançant la imposició de multes coercitives, de forma reiterada i d'acord amb el que preceptua l'article 154 d'aquest Reglament, fins aconseguir l'execució per part del subjecte obligat.

Article 158

Indemnització

158.1 Quan la restitució no sigui possible i, en qualsevol cas, quan s'hagin produït danys irreparables i perjudicis, les persones responsables han d'abonar les indemnitzacions que corresponguin.

158.2 La indemnització ha de consistir en una quantia igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels béns i s'ha de fixar segons els criteris següents, aplicant aquell que proporcioni el valor més gran:

- a) El valor teòric de la restitució i la reposició quan els danys siguin irreparables.
- b) El cost total de les despeses de reconstrucció o reparació corresponent.
- c) El benefici obtingut per la persona infractora amb l'activitat il·legal.

Article 159

Òrgans competents

Els caps dels serveis territorials són els òrgans competents per exigir la restitució del medi, reposar subsidiàriament la situació alterada i fixar l'import de la indemnització, quan s'instrumenti un expedient administratiu independent del procediment sancionador.

Article 160

Exigibilitat

L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució del medi i de les indemnitzacions per danys irreparables originats per infraccions, pot ser exigut per via administrativa de constrenyiment.

TÍTOL SISÈ

Trams urbans i travesseres

Article 161

Règim aplicable

Els trams urbans i travesseres es regeixen per les disposicions del present títol i, en allò que els sigui aplicable per la resta de disposicions de la Llei i del present Reglament.

Article 162

Concepte de tram urbà

162.1 Es considera tram urbà la part de carretera que passa per sòl classificat com a urbà pel planejament urbanístic, o per terrenys que, en execució del planejament urbanístic i d'acord amb la legislació urbanística, hagin assolit aquesta classificació.

En qualsevol cas, aquesta circumstància s'ha de donar en els dos marges de la carretera.

162.2 En cas que un municipi no disposi d'instrument de planejament urbanístic definitivament aprovat, la direcció general competent en la matèria pot tramitar un projecte de delimitació del tram urbà d'acord amb les determinacions contingudes a l'article 165 d'aquest Reglament, a efectes únicament i exclusivament de la legislació de carreteres.

Article 163

Concepte de travessera

Es considera travessera la part del tram urbà en el qual hi hagin edificacions consolidades almenys en dues terceres parts de la seva longitud i que tinguin un entramat de carrers almenys en un dels costats.

Article 164

Delimitació dels trams urbans i de les travesseres

Quan resulti necessària la delimitació dels trams urbans i les travesseres es pot efectuar, tenint en compte les condicions fixades en els articles precedents, mitjançant acta de mutu acord que subscriuran els Serveis Territorials corresponents i els ajuntaments, i en la qual es definiran amb precisió els límits de cadascun dels trams.

Article 165

Projecte de delimitació

165.1 Tant a manca d'un instrument de planejament urbanístic definitivament aprovat, a què s'ha fet esment en l'article 162 d'aquest Reglament, com en el supòsit de manca del mutu acord previst en l'article anterior, la direcció general competent en la matèria, per pròpia iniciativa o a instància de l'ajuntament interessat, pot iniciar i tramitar un projecte de delimitació de tram urbà.

165.2 Als efectes previstos en l'apartat anterior la direcció general competent ha de remetre a l'ajuntament afectat, cas que la iniciativa no hagi estat d'aquest, l'estudi de delimitació de tram urbà a fi que en el termini de dos mesos manifesti la seva conformitat o reparament. Es donarà trasllat de l'acord d'aprovació inicial a la direcció general competent en matèria d'urbanisme.

L'expedient així instruït s'eleva al Conseller o Consellera competent en matèria de carreteres per a la seva aprovació.

165.3 Anàlogament i quan sols resulti necessari delimitar la part del tram urbà corresponent a travessera s'ha d'actuar d'acord amb el mateix procediment fixat en els apartats anteriors.

Article 166

Autoritzacions

Les autoritzacions per a la realització d'obres i activitats en les travesseres i els trams urbans, es regeixen per les determinacions contingudes en aquest títol, sens perjudici d'altres competències concurrents.

Article 167

Autoritzacions que afecten la calçada o el subsòl de la zona de domini públic

Correspon a la persona titular de la carretera d'atorgar l'autorització per a la realització d'obres o actuacions que afectin a la calçada o, en funció de les exigències del sistema viari, afectin el subsòl de la zona de domini públic per a la implantació o la construcció de les infraestructures imprescindibles per a la prestació de serveis públics essencials.

Article 168

Autoritzacions en zona de domini públic

Correspon als ajuntaments, amb l'informe previ favorable i vinculant, sobre els aspectes relatius a les disposicions de la llei de carreteres i d'aquest Reglament pel que fa a l'àmbit de carreteres, del Servei Territorial, d'atorgar les

autoritzacions per a realitzar a la zona de domini públic exterior a la calçada les obres i actuacions esmentades a l'article 76 del present Reglament.

En les travesseres és de domini públic la franja de terreny situada entre la calçada i les alineacions que fixi el planejament urbanístic, amb el límit màxim de 3 m.

Article 169

Autoritzacions a la zona de servitud i d'afectació

Correspon als ajuntaments d'atorgar les autoritzacions d'usos i obres a les zones de servitud i d'afectació. Si es tracta de trams urbans que no tenen la condició de travessera, s'ha de sol·licitar prèviament l'informe del servei territorial competent en la matèria sobre els aspectes relatius a la seguretat de la circulació i al planejament viari.

Article 170

Actuacions de l'Administració titular del domini

Les obres i actuacions que han d'ésser realitzades per l'Administració titular del domini no requereixen les autoritzacions esmentades en els articles anteriors, però han d'ésser notificades prèviament a l'ajuntament corresponent.

Article 171

Conservació i explotació

La conservació i explotació dels trams urbans i les travesseres correspon, amb les particularitats establertes en el present títol, a l'Administració de la Generalitat, sens perjudici de les facultats que, en matèria de protecció de la legalitat i règim sancionador, puguin correspondre als ajuntaments en l'exercici de les seves competències d'acord amb la legislació de règim local.

Article 172

Traspàs de vies urbanes

172.1 Les carreteres de la Generalitat o els trams concrets, els quals passen a integrar-se en la xarxa viària municipal es poden traspasar als ajuntaments respectius.

172.2 A aquests efectes tenen la condició de xarxa viària municipal les carreteres que tinguin un trànsit majoritàriament urbà.

Article 173

Procediment de traspàs

173.1 L'expedient de traspàs s'ha de promoure a instància de l'ajuntament corresponent o del departament competent en matèria de carreteres.

173.2 L'expedient s'inicia a la direcció general competent i ha de ser resolt pel conseller o consellera, a proposta del director o directora general, si hi ha acord entre les administracions cedent i cessionària, en cas contrari, ha de ser resolt pel Govern de la Generalitat.

173.3 El traspàs de la titularitat també es pot fer efectiu mitjançant la subscripció del corresponent conveni entre l'ajuntament respectiu i el departament competent.

173.4 En ambdós supòsits previstos en els paràgrafs anteriors, tant en la resolució del conseller, com en el conveni que subscriu les administracions interessades, s'ha de fer constar la descripció literal dels orígens i finals, longitud real i superfície dels trams que se cedeixen, i altres circumstàncies que contribueixin a una millor identificació.

173.5 També és aplicable el procediment de traspàs de titularitat previst als paràgrafs anteriors a aquells trams de carretera que hagin quedat fora d'ús com a conseqüència de l'execució d'un nou traçat, sempre i quan siguin integrables dins de la xarxa viària municipal.

Article 174

Convenis de conservació i explotació de les vies urbanes

No obstant el que disposa l'article anterior, el departament competent en matèria de carreteres i els ajuntaments respectius poden subscriure convenis per a l'explotació i conservació de les vies urbanes, de conformitat amb la normativa vigent.

Article 175

Utilització i limitacions a la circulació

La utilització de les carreteres en els trams urbans i especialment, en les travesseres s'ha d'ajustar al que disposa el títol IV d'aquest Reglament; el títol IV de la Llei; la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària; el Reglament general de circulació, així com la corresponent normativa local.

Les prohibicions i limitacions de la circulació en els trams urbans de les carreteres de la Generalitat de Catalunya, s'han d'establir amb l'autorització prèvia de la direcció general competent en la matèria.

Disposicions addicionals

Primera

La regulació continguda en aquest Reglament s'entén sense perjudici de les funcions que corresponen al departament competent en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària, mitjançant el Servei Català de Trànsit, i les funcions que exerceix la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra en aquesta matèria i com a policia administrativa.

Segona

Als efectes d'articular la coordinació necessària entre els departaments competents en matèria de carreteres i en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària s'adoptaran els corresponents protocols.

Disposicions transitòries

Primera

Règim transitori de la xarxa gestionada per les diputacions

En tant no es culmini el procediment de traspàs de competències de les diputacions que preveu la disposició transitòria primera de la Llei, les competències que, en aquest Reglament, s'atribueixen als òrgans de la Generalitat competents en matèria de carreteres, s'han d'entendre atribuïdes als corresponents òrgans de les diputacions pel que fa a les carreteres que, en aplicació de l'esmentada disposició transitòria els hi correspongui gestionar, a excepció de les facultats de planejament de noves carreteres que, en tots els casos, correspon als òrgans de la Generalitat.

Segona

Establiment de la línia d'edificació en trams urbans

Els municipis que, d'acord amb el que disposa l'article 37.3 de la Llei, en el moment de l'entrada en vigor d'aquella, no disposaven de planejament urbanístic definitivament aprovat que definís la línia d'edificació i, en canvi, la tenien fixada a l'empara de la normativa preexistent, mantenen el que s'establia en aquesta normativa, fins que el planejament urbanístic la incorpori com a pròpia o la modifiqui.

Tercera

Règim transitori dels expedients

Els expedients de sol·licituds d'obres, instal·lacions o activitats en les zones de protecció de les carreteres, iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor del present Reglament, es regiran per la normativa anterior.

Les sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor del present Reglament, per establir la línia d'edificació a una distància inferior a la fixada amb caràcter general, s'hauran d'adaptar a les determinacions contingudes en el capítol I del títol IV d'aquest Reglament.

(03.294.085)